



รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๘

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๕ ถึง ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๘

สารบัญ

๒๘
กรกฎ ๒๘/๒๕๗๘ (ตำนาน)

๑. เรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำ
ในเขตที่จับสัตว์น้ำชายฝั่งทะเลเพิ่มเติม พ.ศ.
๒๕๗๘ ของรัฐบาล ๒๕๕๗-๒๕๗๐.
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจารณาเป็นวาระที่
๒-๓ ๒๕๗๓-๒๕๗๕
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๘ ของรัฐบาล ๒๕๗๒-๒๕๗๘
๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พ.ศ.
๒๕๗๘ พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓ ๒๕๗๘-๒๕๗๖
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร
และพลเรือน พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจารณาเป็น
วาระที่ ๒-๓ ๒๕๗๖-๒๕๕๘
๖. คำกล่าวขอขมาพระแม่พระนางเสด็จมา
เสด็จมา ๒๕๕๐-๒๕๕๓
๗. พระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุม ๒๕๕๔-๒๕๕๕

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>คำถูก</u>
๒๒๘๘	๒	แบ	แบบ
๒๓๔๒	๓๘	ชาน	ชาน
๒๓๖๗	๓๐	กรรมมาธิการ	กรรมมาธิการ
๒๓๗๗	สุดท้าย	เพราะ	เพราะ
๒๓๘๓	สุดท้าย	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงมหาดไทย
๒๓๘๔	๓๕	กระทรวงไทย	กระทรวงมหาดไทย
๒๔๐๕	๓๕	พัก	พัก
๒๔๓๓	๒	ศิริพันธุ์	แดนศิริพันธุ์
๒๔๓๖	๓๒	ข้อเท็จจริง	ข้อเท็จจริง
๒๔๒๘	๓๖	เดือนร้อน	เดือนร้อน
๒๔๕๕	๓๐	ผิดคัดลอก	ผิดคัดลอก
๒๔๖๐	๒	รัฐมนตรี	รัฐมนตรี
๒๔๗๖	สุดท้าย	อบม	อบม
๒๔๗๗	๓๘	เจ้าหน้าที่	เจ้าหน้าที่
๒๔๗๘	๓๕	บัญญัติ	บัญญัติ
๒๔๗๘	๕	น.ร.	ร.น.
๒๔๘๔	๓	เพชรบูรณ์	เพชรบูรณ์
๒๔๘๕	๓	ขอมะ	ขอม
๒๔๘๕	๓๘	นครศรีธรรมราช	นครศรีธรรมราช

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>คำถูก</u>
๒๕๐๕	๘	ย่างน ^๕	อย่างน ^๕
๒๕๑๓	๕	“จ ^๕ ริบ ^๕ เด ^๕ ย ^๕ ก ^๕ ไ ^๕ อ ^๕ า ^๕ น ^๕ ไ ^๕ ”	“จ ^๕ ริบ ^๕ เด ^๕ ย ^๕ ก ^๕ ไ ^๕ ”
๒๕๒๗	๘	ค ^๕ ว ^๕ า ^๕ ม ^๕ ต ^๕ ง ^๕ น ^๕	อ ^๕ า ^๕ น ^๕ ไ ^๕ ค ^๕ ว ^๕ า ^๕ ม ^๕ ต ^๕ ง ^๕ น ^๕
๒๕๓๒	๓๖	ก ^๕ ก ^๕	ก ^๕ ก ^๕
๒๕๓๓	๓๖	ม ^๕ ติ ^๕ ไ ^๕	ม ^๕ ติ ^๕ ไ ^๕
๒๕๓๔	๓๐	ค ^๕ ว ^๕ า ^๕ ห ^๕ มา ^๕ ย ^๕	ห ^๕ มา ^๕ ย ^๕
๒๕๔๐	๓๗	ก ^๕ ถ ^๕ า ^๕ ว ^๕ า ^๕	(ค ^๕ ค ^๕ อ ^๕ ก ^๕)
๒๕๔๔	๖	เด ^๕ ช ^๕ า ^๕ ช ^๕ ิ ^๕ ก ^๕ า ^๕ r	เด ^๕ ช ^๕ า ^๕ ช ^๕ ิ ^๕ ก ^๕ า ^๕ r
๒๕๔๕	๓	ไ ^๕ ว ^๕ า ^๕	ไ ^๕ ว ^๕ า ^๕
๒๕๔๕	๓๓	ช ^๕ ิ ^๕ ต ^๕ ร ^๕ ะ ^๕ ภ ^๕ า ^๕ พ ^๕	ช ^๕ ิ ^๕ ต ^๕ ร ^๕ ะ ^๕ ภ ^๕ า ^๕ พ ^๕
๒๕๔๗	๓๖	ป ^๕ ร ^๕ ะ ^๕ ช ^๕ า ^๕ ต ^๕ ภ ^๕ า ^๕	ป ^๕ ร ^๕ ะ ^๕ ช ^๕ า ^๕ ต ^๕ ภ ^๕ า ^๕
๒๕๔๗	๓๐	ก ^๕ ร ^๕ ร ^๕ ม ^๕ ช ^๕ ิ ^๕ ก ^๕ า ^๕ r	ก ^๕ ร ^๕ ร ^๕ ม ^๕ ช ^๕ ิ ^๕ ก ^๕ า ^๕ r
๒๕๔๗	๓๓	ต ^๕ ม ^๕ า ^๕ ช ^๕ ิ ^๕ ก ^๕	ต ^๕ ม ^๕ า ^๕ ช ^๕ ิ ^๕ ก ^๕
๒๕๕๒	๓	ค ^๕ ว ^๕ า ^๕ ม ^๕	ค ^๕ ว ^๕ า ^๕ ม ^๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๘/๒๔๗๘ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๒๐.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าววาทะถ้อยคำอันมีสาระสำคัญมาประชุม ๗๓ ท่าน คือ
ไปนี้จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำ แก้ ไข
เพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘

พ.ร.ต. พระยาศรัยทุษเดณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าววาทะถ้อยคำอันมีสาระสำคัญมาประชุม ๗๓ ท่าน คือ
เพิ่มเติมความในมาตรา ๕-๘ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่า
ด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับสัตว์น้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๗๘ เหตุผลที่จำ
เป็นต้องเสนอร่างขอแก้ ไขเพิ่มเติมความในบางมาตรานี้คือ ๑. การ
ที่จะพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าว เป็นครูสอนวิชาการประมงตาม
ความในวรรคท้ายแห่งมาตรา ๕ เดิมนี้ ไม่ได้บังคับได้ว่าจะสมัคร
อนุญาตสำหรับในโรงเรียนชนิดใดบ้าง หรือโดยมีเงื่อนไขอย่างใด
จึงจำกัด ความ โดยแก้ ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนขึ้น ตามความ ประสงค์

ของนายกิมทะ นิรันตพานิช ที่ได้เสนอร่างขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำ ฯ คอสดภา ฯ และรัฐบาลรับไปพิจารณา

๒. ความในมาตรา ๘ เดิม นั้น มีมุ่งหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับมีอำนาจได้ส่วน หรือ ทำการ อย่างอื่น เพื่อฟ้องร้องตามกฎหมายอยู่แล้ว ครั้นเมื่อใช้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ได้มีบทบัญญัติว่าการได้ส่วนใช้สำหรับการพิจารณาในศาล ส่วนเจ้าพนักงานผู้ปกครองมีหน้าที่สอบสวน ซึ่งอาจเกิดเป็นปัญหาขึ้นในภายหลัง ทั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับบางฝ่าย เช่น ชุดกากร หรือผู้บังคับการเรือ ก็มีได้กำหนดให้ มีหน้าที่ทำการสอบสวนได้ ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงขอแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อสะดวกแก่การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

๓. เนื่องจากในบางกรณีมีทหารเรือ เป็นผู้จับผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเช่นว่านั้น อาจมีความจำเป็นจะต้องให้เจ้าหน้าที่ตุลาการฝ่ายทหารเป็นผู้ดำเนินการฟ้องคดีเอง ตามเขียนอย่างนานาประเทศบางประเทศที่กระทำกันมาแล้ว เพื่อให้ได้ผลแก่ราชการยิ่งขึ้น จึงได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ เดิม

นายกิมทะ นิรันตพานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าวว่่า ในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ขึ้นมาโดยได้เพิ่มหลักการจากหลักการเดิมที่ข้าพเจ้าได้เสนอเอาไว้ โดยมีเหตุผลตามบันทึกประกอบร่างของรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่สภา ฯ จะรับหลักการไว้ พิจารณาต่อไป เพราะเหตุว่า จะเป็นการที่จะ

ช่วยให้ราษฎรได้รับความคุ้มครองป้องกันในสิทธิให้ดียิ่งขึ้น เพราะ
 เหตุว่าเหตุการณ์ที่ได้ปรากฏมาเดิมนั้นย่อมเป็นการยุ่งยากแก่การที่
 จะฟ้องร้องคดี ถ้าหากว่าจะได้ดำเนินวิธีการฟ้องร้องดังที่เป็นมาแต่
 ก่อนนี้แล้ว ก็จะเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความชักช้าและบกพร่องได้เป็น
 อันมากดังที่ปรากฏมาแต่ ผู้ที่กระทำผิดก็ได้รับอนุญาตไป ทง
 ก็เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติเก่าได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานไว้ยัง
 ไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นเท่าที่รัฐบาลเสนอมานี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็น
 การสมควรอย่างยิ่งที่สภาฯ จะรับหลักการไว้ พิจารณาต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า หลักการของพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอมากบ้าง ๆ คือเรา
 จะแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕-๘ และ ๓๓ ถ้าสภาฯ รับหลักการทั้ง ๓
 มาตราแล้วก็หมายความว่า จะแก้ไขอย่างไรก็ได้ แต่ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าหลักการในมาตรา ๕ และ ๘ ที่ได้แก้ไขใหม่นั้นชอบแล้ว แต่ส่วน
 หลักการในมาตรา ๓๓ นั้น ข้าพเจ้าใคร่ที่จะเสนอให้สภาฯ นี้ได้
 พิจารณาว่าการฟ้องคดีเช่นนี้เราควรจะให้ เป็นอำนาจและหน้าที่ของ
 เจ้าพนักงานฝ่ายทหารหรือไม่ ในเรื่องนี้ถ้าเราได้พิจารณาในร่าง
 พระราชบัญญัติเรื่องอัยการ เราได้โต้เถียงกันมากมายในเรื่องที่ว่า
 ควรจะให้ มีอัยการ คำนวณหรือไม่ แต่เมื่อได้โต้เถียงกันไปแล้ว
 รัฐบาลก็ยอมรับรองว่าไม่ควรจะให้ มีอัยการ คำนวณอยู่ แต่การที่
 จะเตรียมตัวเช่นนี้ทางราชการไม่พร้อมที่จะทำได้ จึงใคร่ขอมีไว้เป็น

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่่า เคยจ มีคำที่เคเดิมยังไม่ทราบกันแต่
ว่าจะเดิมอย่างไร

น.ค. หลวงขำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่่า เดิมคั้งนี้ คือว่าใน
บรรดาคั้งนี้ แห่งมาตราใหม่นั้น อ่านว่่า “เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา
นี้มีให้ ถอว่าคนประจำเรือเป็นคนต่างด้าว ถ้าหากว่่าคนต่างด้าวนั้นเป็น
ครูสอนวิชาการศึกษาซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลให้ทำการสอน
ในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนประชาบาล หรือเทศบาลในกรณีที่เป็น
ครู โรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาล ฯลฯ” นั้นข้อความเดิมจน
ตลอดคั้งกล่าวว่่า “โรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาล” ท้ายคั้งว่่า “โรง
เรียนรัฐบาล”

นายจ้ง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดคั้งนี้ กล่าวว่่า ถ้าเขียน
เช่นนั้นหมายความว่าโรงเรียนรัฐบาลไม่จำกัดจำนวนชาวต่างประเทศ
อย่างนั้นใช่หรือไม่

น.ค. หลวงขำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่่า ถูกแล้ว เพราะ
เหตุว่่าว่่าวิชาการควบคุมนั้น เราหวังใจได้ว่่าจะไม่มืออย่างท่อดกกัน
หลวงวณิธิปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า
ท่านรัฐมนตรีเสรษฐการได้เคยรับรองคั้งที่ประชุมกันว่่าจะให้ชาวญี่ปุ่น
เป็นครูสอนในโรงเรียนการศึกษา.....

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่่า ไม่ใช่ พุดในนี้ คือว่่าจะแก้ว่่าไร
นี้ท่านคั้งองการจะแก้ว่่าไร ขอแปรญัตติ

ขอบแต่ จึ่งขอรับหลักการแต่เพียง หลัก มาตรา ๕ และ ๘ ส่วน
มาตรา ๑๑ นั้นข้าพเจ้าขอสงวนสิทธิ์ในการที่จะแปรญัตติไว้ก่อน

พ.ร.ต. พระยาศรัยทนต์นี้ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าวว่ ในการที่จะแปรญัตตินั้นก็แปรได้ ไม่มีการจัด
ข้ออะไร ถัดจากนั้นก็มีกรที่จะแปร ส่วนปัญหาในเรื่องอัยการนั้น
ถึงแม้ในัจจุบันนี้ ฝ่ายทหารก็ยังมีอัยการสำหรับทหารอยู่ ฉะเพาะ
อย่างยิ่งในการจับเรือหาปลาชนิดนี้ เรือหาปลาเป็นเรือซึ่งหาตาม
ทางทะเล เราย่อมทราบแล้ว การจับกุมโดยมากสถานที่จะจับกุมได้
เต็มทุกคอทหารอย่างเดียว แต่ในการที่จะจับต้องให้หลักวิชาในทาง
การเรืออยู่บ้าง ก็คือว่าเวลาหาอยู่ที่ไหน แล้วเวลาจับได้อยู่ที่ไหน
อะไรพวกนี้ ถ้าหากว่าทหารไม่ได้จำความแล้ว อัยการธรรมดาไม่
รู้เรื่องชนิดนี้ ทำให้รูปคดีเสียไป เพราะฉะนั้นในการที่ทหารได้เป็น
ตุลาการอยู่แล้ว เมื่อมาทำเนนคดีในทางที่ทหารจับ เห็นว่าพอจะไป
ได้ ไม่น่าจะรับข้อ

นายมิ่ง เดชาติเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
ว่า เรื่องนี้ไม่น่าจะเป็นเหตุขัดข้อง เพราะเรื่องนั้น ก็มีแต่จะบังงกัน
คนต่างตำบลเท่านั้น ไม่ได้กระทบกระเทือนถึง พลเมือง ของชาวสยาม
อย่างใด จึ่งเห็นสมควรแต่ที่จะรับหลักการของพระราชบัญญัติทั้งหมด
หมด จึ่งขอเสนอให้ลงมติ

ค. ยู่เกียง ทองดงยา รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว ว่า
ความจริงเรื่องนี้ในมาตรา ๑๑ ทบอว่าการฟ้องคดี.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีไม่ใช่ ท่านต้องขอเปิดอภิปราย
เขาขอให้ลงมติแล้ว

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว ว่า
ถูกแล้วขอประธานนิคหน่อย

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีไม่ใช่ ขอเปิดอภิปราย

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว ว่า
เพราะฉะนั้นในการที่จะให้อัยการทหารฟ้องคดี.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีไม่ใช่ ท่านต้อง ขอ เปิด อภิปราย
เสียก่อน

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว ว่า ข้าพ
เจ้าเห็นชอบด้วยแล้ว แต่ว่าเมื่อ.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีไม่ใช่ ท่านต้อง ขอเปิดอภิปรายเสีย
ก่อนจึงจะพูดได้

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว ว่า แต่
ว่าการเปิดอภิปรายนั้นจำเป็นต้องพูดเสียเล็กน้อย เปิดอภิปรายเลยๆ
ไม่ทราบว่าพูดในเรื่องอะไร

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ถ้าได้ เมื่อใดตกกลงแล้ว ข้าพเจ้า
จะให้ท่านพูดก่อน เพราะเหตุว่่าท่านเป็นคนขอ

ร.ต. ถัก รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า ถ้า
อย่างนั้นไม่ขอ

นายเนย สุ่มมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่่า
เมื่อได้มาชกส่วนมาก และรวมทั้งตัวข้าพเจ้าด้วย ต้องการทราบเหตุผล
โดยละเอียด เพราะฉะนั้นขอเปิดอภิปรายต่อไป

นายกิมเต็ง ดินสุเสถก รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการเปิดอภิปราย
ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ผู้ใดเห็นว่าควรลงมติได้แล้ว โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๗ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า อภิปรายต่อไป

นายเคื่อน บุญนาค กล่าวว่่า ตามที่มีสมาชิกผู้หนึ่งข้องใจใน
หลักการของมาตรา ๓๓ ที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร มีหน้าที่ที่จะ
ฟ้องร่วมกับอัยการได้ คือ หมายความว่า กระทำได้ เช่นเดียวกับ
อัยการนั้น ความจริงไม่ได้ ผิดหลักต่อกฎหมายของประมวลวิธี
พิจารณาของเราอย่างใดเลย ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้รับหน้าที่จากทาง

ฝ่ายรัฐบาลให้ค้นหา ในกฎหมายระหว่างประเทศ และเท่าที่ได้พบใน
 ประเทศอังกฤษก็ ในประเทศฝรั่งเศสก็ หลักการเช่นนี้ได้ มีอยู่
 สำหรับในประเทศอังกฤษนั้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารได้เป็นทั้งผู้จับ ผู้
 จับตัว และผู้ฟ้อง คือผู้นำคดีมาศาลด้วย สำหรับในประเทศ
 ฝรั่งเศส ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีประวัติมามาก ข้าพเจ้าจะขอชี้แจงให้ฟัง
 คือในชั้นเดิม เมื่อก่อนกฎหมาย ค.ศ. ๑๘๘๓ ของฝรั่งเศสในเรื่อง
 ที่เกี่ยวกับสิทธิจับตัวคนนั้น ได้เคยมีปัญหาเกิดขึ้น เพราะในกฎหมาย
 ครั้นก่อนนั้นไม่ได้บัญญัติว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารฟ้องได้ และเจ้าหน้าที่
 ฝ่ายทหารได้ฟ้องขึ้นมา ทางฝ่ายผู้ถูกฟ้อง จึงได้คัดค้านการฟ้อง
 ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารนั้น และอ้างว่าเป็นการผิดต่อสิทธิพิจารณา
 ในที่สุดเรื่องนี้ได้นำขึ้นต่อศาลสูงสุดของฝรั่งเศส และศาลสูงสุด
 ของฝรั่งเศส เมื่อในราว ค.ศ. ๑๘๖๓ ได้ตัดสินว่า เรื่องนี้เจ้าหน้าที่
 ฝ่ายทหารมีอำนาจที่จะฟ้องได้เช่นเดียวกับอัยการ แต่อย่างไรก็ตาม
 ทางฝ่ายพวกนักนิติศาสตร์ก็ยังได้แบ่งอยู่เป็น ๒ พวก พวกหนึ่งถือว่า
 อัยการเท่านั้นที่จะฟ้องได้ ในที่สุดนอกจากเหตุผลที่ว่า การจับผู้
 ตระเมิดคือสิทธิจับตัวคนนั้น เมื่อฝ่ายทหารจับมาได้ ก็มอบให้อัยการ
 และอัยการมักไม่ค่อยจะฟ้อง เพราะเหตุว่าพิจารณาหลักฐานไม่พอ
 หรือเพราะเหตุหนึ่งเหตุใด จึงได้มีการบัญญัติกฎหมายอีกในภายหลัง อนุญาต
 ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารฟ้องได้ ส่วนที่ท่านเกรงว่าเมื่อเจ้าหน้าที่ ฝ่าย
 ทหารฟ้องได้จะเกิดมีคอนฟลิค คือมีข้อขัดข้องกับอัยการนั้น ทาง

ฝรั่งเสียเองเขาก็เคยพิจารณาเรื่องเหมือนกัน แต่เขาคิดว่าเป็นการ
 ภายในที่จะกระทำระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย
 ตกกลงว่าในเรื่อง เช่นนี้ ควรจะเป็นเช่นไร ข้าพเจ้าขอแสดงว่า ข้อ
 ตกกลงของเขาก็คือ เมื่อเวลาจับมาแล้ว เขาให้เกียรติยศทางฝ่ายอัยย-
 การก่อน คือเขาให้นำมาปรึกษาเสียก่อน เมื่อทางฝ่ายอัยยการจัดขึ้น
 เขาก็พยายามเจรจา และเมื่ออัยยการไม่ยอมฟ้องจริงๆ และ เจ้า
 กระทรวงพิจารณาเห็นเป็นการสมควรแล้ว ทางฝ่ายทหารจึงจะได้ทำ
 เนินการต่อไป เพราะฉะนั้นตามที่ได้อ้างไว้ในมาตรา ๓๓ ก็ไม่ขัดใน
 หลักวิธีพิจารณาอันใด และความจริงหลักวิธีพิจารณานักเป็นแต่
 เพียงหลักใหญ่ ซึ่งเราวางว่าการฟ้องร้องในเรื่องอาญานั้นเรามอบให้
 อัยยการ และในข้อนี้ขอแสดงข้อสังเกตไว้ว่า สำหรับในกฎหมาย
 สยาม.รายยังให้เจ้าทุกข์เป็นผู้ฟ้องได้ แต่ส่วนกฎหมายฝรั่งคดีนั้นเอก-
 ซษพ้องไม่ได้เลย ต้องเป็นพนักงานอัยยการทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นที่เรา
 บัญญัติในมาตรา ๓๓ นั้น จึงไม่ได้ผิดหลักกฎหมายอย่างใด เป็นแต่
 เพียงข้อยกเว้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเสนอมานี้เช่นนี้จึงเป็น
 การถูกต้องไม่มีผิดต่อหลักอะไร เป็นหลักการที่ปฏิบัติอยู่ในนานาประ-
 เทศแล้ว

ร.ต. ถัก รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง กล่าวว่
 ข้าพเจ้าเห็นสมควรให้อัยยการฟ้องได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้
 ลงมติ

หลวงวชิมนคดี ร.ต. สอน วงษ์โต รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่า ควรจะ รับ ร่าง พระราชบัญญัติ^{นี้} ไร่ พิจารณา ไปรตยกมือชน มีอำนาจยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันรับไว้ พิจารณา

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรกรรม กล่าวว่า พระราชบัญญัติ^{นี้} ก็มี ๒-๓ มาตราเท่านั้น ขอพิจารณารวดเดียว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐมนตรีขอพิจารณารวดเดียว

เลขาธิการสภาฯ อ่าน ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทในพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับสัตว์น้ำสยาม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า คำว่า “บทใน” ตักออกได้หรือไม่ในคำปรารภ

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรกรรม กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตักคำว่า “บทใน”

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓ มาตรา ๔

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓

นายมีง เตาทิเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
ว่า ตามร่างนี้มีว่า "โรงเรียนละ ๕ คน" นั้น ข้าพเจ้าขอให้แก้เป็น ๓ คน

นายสุวพรรณ มหัทธนะกาญจนะ ค. ยู่เกียง ทองดงยา วัชรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ขอแปรญัตติเป็นโรงเรียนละ ๓ คน
คือไม่เกินโรงเรียนละ ๓ คน

น.ค. หลอดขำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี รักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวไว้ที่รัฐบาลร่างมา
๕ คนนั้นก็ด้วยมีความมุ่งหมายว่า ในภายหน้าในเรื่อง การประมงซึ่ง
เป็นอาชีพของราษฎรนั้น อาจจะแพร่หลายยิ่งขึ้น และในการ แพร่
หลายนั้น เราอาจจะนำเอาวิธีการต่างๆ ซึ่งเป็น วิธีการในทางวิทยา
ศาสตร์ก็ได้ หรือวิธีการซึ่งมีได้จากธรรมเนียมประเพณี ที่ชาวประมง
ของเราได้ใช้อยู่ก็ได้ เหตุฉะนั้นในกรณีเช่นนี้อาจจะมีเทศบาลใดเทศ
บาลหนึ่ง ซึ่งอาจจะตั้งโรงเรียนจับสัตว์น้ำขึ้น เพราะฉะนั้นจึงได้เขียน
เอาไว้ว่า โรงเรียนละไม่เกิน ๕ คน เพื่อความมุ่งหมายว่า ถ้ารับแก้
ข้อนี้ของ คือให้มันวงกว้าง ถ้าปรากฏว่ามีโรงเรียนซึ่งตั้งขึ้น
อาจจะต้องใช้ครูเกินกว่า ๓ คนแล้ว ก็จะต้องมากในการที่จะต้องแก้ปัญหา
หมายภายหลัง เพราะฉะนั้นเมื่อถูกหมายความว่าได้ว่าไม่เกิน ๕ คนแล้ว ก็
ไม่น่าจะขัดข้อง เพราะว่าเป็นประโยชน์ของพวกเราเอง

นายมีง เตาทิเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
ว่า เมื่อได้ทราบเหตุผลจากรัฐบาลเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอถอน
ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้แปรญัตติขอถอน จะมีผู้ใดขัดข้อง
หรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องก็ให้ถอนไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้อความในมาตราหน้าจะตกไป คืออ่านในมาตราแล้ว
คำว่า "โรงเรียนเทศบาลหรือโรงเรียนประชาบาล" หากเกินความถึง
ไม่ ก็คงจะตก "โรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาล" หน้า "ใน
กรณี" ก็คงจะอ่านว่าดังนี้ "ถ้าหากว่าคนต่างด้าวนั้น เป็นครูสอน
วิชาการประมงซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลให้ทำการสอนในโรง-
เรียนรัฐบาล ฯลฯ" แต่ทั้งโรงเรียนประชาบาลและเทศบาล ทั้งใน
กรณีโรงเรียนประชาบาลและเทศบาลนั้นจึงไม่ให้เกิน ๕ คน คงจะตก
ไป ขอให้รัฐบาลพิจารณา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ เดียวก่อน เรื่องว่าผู้แปรรูป
ญัตติจาก ๕ คนเป็น ๓ คนนั้น เขาจะขอลอนคำแปรญัตติ ถ้าไม่มีผู้ใด
ขัดข้องก็ให้ ถือว่าลอนไป

ไม่มีผู้ใดขัดข้อง

น.ต. หอดวงษ์ ขำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ถูกต้องแล้ว ที่
สมาชิกขออนุญาติเต็ม คือทำย โรงเรียนรัฐบาล ให้เต็มว่า "โรง-
เรียนประชาบาลหรือเทศบาล"

หอดวงษ์ วนิตปริษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่า
มาตรา ๓ นั้นข้าพเจ้าขอเรียนที่ประชุมว่า ท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจได้
รับรองที่ประชุมว่าจะให้ชาวญี่ปุ่นเป็นครูสอนโรงเรียนการประ-
มง.....

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้อความในมาตราหน้าจะตกไป คืออ่านในมาตราแล้ว
คำว่า "โรงเรียนเทศบาลหรือโรงเรียนประชาบาล" หากเกินความถึง
ไม่ คือคงจะตก "โรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาล" หน้า "ใน
กรณี" คือคงจะอ่านว่าดังนี้ "ถ้าหากว่าคนต่างตำบลนั้น เป็นครูสอน
วิชาการประมงซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลให้ทำการสอนในโรง-
เรียนรัฐบาล ฯลฯ" แต่ทั้งโรงเรียนประชาบาลและเทศบาล ทั้งใน
กรณีโรงเรียนประชาบาลและเทศบาลนั้นจึงไม่ให้เกิน ๕ คน คงจะตก
ไป ขอให้รัฐบาลพิจารณา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ เดียวก่อน เรื่องว่าที่ผู้แปร
ญัตติจาก ๕ คนเป็น ๓ คนนั้น เขาจะขอลอนคำแปรญัตติ ถ้าไม่มีผู้ใด
ขัดข้องก็ให้ถือว่าลอนไป
ไม่มีผู้ใดขัดข้อง

น.ต. หดวงจรังนาว่าสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี ศึกษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ถูกต้องแล้ว ที่
สมาชิกขออนุญาติเพิ่ม คือทำย โรงเรียนรัฐบาล ให้เติมว่า "โรง-
เรียนประชาบาลหรือเทศบาล"

หดวงจรังนาว่าสวัสดิ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่า
มาตรา ๓ นั้นหาพเจ้าขอเรียนที่ประชุมว่า ท่านรัฐมนตรีเสวยราชการได้
รับรองต่อที่ประชุมว่าจะให้ชาวญี่ปุ่นเป็นครูสอนโรงเรียนการประ-
มง.....

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ ถูก
 แล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยตามมาตรฐาน ขอให้คัดออก
 ประธานสภาฯ กล่าวว่ แปรญัตติอย่างไรก็แปรมาช
 เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘
 แห่งพระราชบัญญัติ ว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับสัตว์น้ำสยาม
 พ.ศ. ๒๔๗๗ และใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่
 มีอำนาจจับและยึดเรือที่มีสัญชาติต่างประเทศลำหนึ่งลำใดในเขตจับ
 สัตว์น้ำสยามที่ได้กระทำผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำความผิดต่อ
 พระราชบัญญัตินี้ หรือความผิดเช่นนั้นได้เกิดขึ้น หรือสงสัยว่าได้
 เกิดขึ้นในเขตนั้น ในการตรวจเรือที่จับได้ ถ้ามีพยานหลักฐาน
 อันควรเชื่อได้ว่าได้ มีการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ไซ้ ท่าน
 ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะฟ้องเรือนั้น หรือกระทำการอื่นเพื่อ
 นำไปยังท่าเรือที่ใกล้ที่สุด ซึ่งเหมาะแก่การที่จะสอบสวนหรือทำการ
 อย่างอื่นเพื่อฟ้องร้องตามกฎหมาย ในกรณีเช่นนั้นจะส่งคนประจำเรือ
 หรือลูกเรือหรือกาดำของรัฐบาลไปประจำอยู่ในเรือนั้นจนตลอดเวลา
 และระหว่างเวลาที่เรือนั้นทอดสมออยู่ใน ท่าเรือ เพื่อประโยชน์แก่การ
 ฟ้องร้องตามกฎหมายก็ได้ การสอบสวน...."

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่ ควรอ่านเป็นวรรคๆ ไป
 ประธานสภาฯ กล่าวว่ อ่านให้จบแล้วถ้ว่าที่ละวรรคก็ได้
 เดชาธิการสภาฯ อ่าน การสอบสวนความผิดอาญาตามพระราช

บัญญัติขึ้น ใ้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้จับ มีอำนาจทำการ สอบสวนได้
เรือที่มีสัญชาติต่างประเทศซึ่งได้ใช้ ในการกระทำผิดต่อพระราช
บัญญัติ เครื่องมือจับสัตว์น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด และสัตว์น้ำซึ่งแสดง
ให้เห็นว่าจับได้ ในเขตจับสัตว์น้ำที่ยามที่พบอยู่ในเรือที่กล่าว นั้น
ศาลจะมีคำสั่งให้รับเป็นของแผ่นดินตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา
๒๗ แห่งกฎหมายลักษณะอาญาได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ คราวนี้ พิจารณาพรรค ๓

นายจ้ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่ คำว่
“ไชร์” และคำว่ “ท่านว่” สภาฯ เหนยคัดออก ท่านเราจะต้อง
การอีกหรือ.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ พรรค ๓ ไม่มีใครพูดอะไรหรือ พรรค ๓

ร.ต. ถัก รัดนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่ ใน
มาตรา ๘ พรรคที่ ๓ ซึ่งมีคำว่ “การตรวจเรือที่จับได้” นี้ ตาม
ร่างเดิม “ถ้ามีพะยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า” ข้าพเจ้าขอแปร
เป็นว่ “ในการตรวจเรือที่จับได้ ถ้าควรเชื่อได้ว่า” คือตัดคำว่
“ถ้ามีพะยานหลักฐาน” ออก

ประธานสภาฯ กล่าวว่ นั้นพรรค ๒ พรรค ๓ เสียก่อน มีใคร
จะว่อย่างไรหรือไม่ มาตรา ๘ พรรค ๓

นายพัก ณสงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่
เพื่อสะดวกแก่ท่านสมาชิกทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่ พรรค ๓

และวรรค ๒ ของมาตรา ๕ ที่มากก็ด้วยคำอย่างเดิมนั่นเอง ไม่ได้
เปลี่ยนแปลง วรรค ๓ เท่านั้นที่ได้อเพิ่มขึ้น

ร.ต. กัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า แต่
วรรค ๒ นั้นข้าพเจ้าตั้งใจ คือในการที่บอก ว่า “ตรวจเรือที่จับได้”
ร่างเดิมบอกว่า “ถ้ามีพระยานหลักฐานอันควรเชื่อถือได้” ข้าพเจ้า
ชอบที่จะให้ใช้ว่า “ในการที่ตรวจเรือที่จับได้ ถ้าควรเชื่อถือได้”
เพราะฉะนั้นขอตัดคำว่า “มีพระยานหลักฐานอัน” ออก

นายเขียน กาญจนพันธ์ หลวงวิมลนาคี รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้เสนอแปรญัตติขอตัด “มีพระยาน
หลักฐานอัน” ออก

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าจะได้ตามร่างเดิมรัฐบาลนั้นดีแล้ว ขอให้ท่านาคุดย
พิจารณาแก่เจ้าพนักงานจนเกินไปเลย ให้มีคำว่า “พระยานหลักฐาน” อยู่
นั้นดีแล้ว และขอเสนอให้ลงมติด้วย

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะตัดคำว่า “มีพระยาน
หลักฐานอัน” ออกตามที่ผู้แปรญัตติ ออก โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่าง โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันคงไว้ตามร่าง

นายจิ่ง จิ่งจี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอตกลง คำว่า “ไซร์” กับ “ท่านว่า” สภาฯ เคยคัดออก

พ.ร.ต. พระยาศรัยทนต์ เหนือ ว.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการ กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คำว่า “ไซร์” กับ “ท่านว่า”
คัดออกได้ วรรค ๒ นั้นไม่มีใครพูดอะไรหรือ ไม่มี ผ่านไป ที่
วรรค ๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า วรรค ๔

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าจะขอคัดคำว่า “ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ แห่ง
กฎหมายลักษณะอาญา” ให้เหลือแต่คำว่า “ศาลจะมีคำสั่งให้
ริบเป็นของแผ่นดินก็ได้” คือตามมาตรา ๒๗ แห่ง กฎหมายลักษณะ
อาญา ขอประทานเรียนสักหน่อย มิฉะนั้นจะไม่ได้เสียงใด

พ.ร.ต. พระยาศรัยทนต์ เหนือ ว.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการ กล่าวว่า ไม่ขัดข้องถ้าจะคัดเช่นนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คัดคำว่า “ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้
ในมาตรา ๒๗ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา” ออก ให้อ่านว่า “ศาล
จะมีคำสั่งให้ ริบเป็นของแผ่นดินก็ได้”

นายมิ่ง เดาศรีเวณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า

ว่า ข้าพเจ้าขอ แปรญัตติ คำว่า “ เรือที่มีสัญชาติต่างประเทศ ”
ข้าพเจ้าขอแก้ว่า “ เรือดำโคซึ่งได้ใช้ ในการกระทำผิดต่อพระราช
บัญญัติ ”

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ขอให้ตัดความที่ว่า “ ที่มีสัญ-
ชาติต่างประเทศ ” ออก และเติมคำว่า “ ดำโค ”

พ.ร.ต. พระยาศรีบุทโชนันท์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
เกษมการ กล่าวว่ามีพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำ เป็น
พระราชบัญญัติที่เรากับชนต่างดาวที่จะเข้ามาหาปลา แล้วเรือที่
กระทำผิดนั้นก็เหมือนเรือของสัญชาติชนต่างดาว ที่จะมาทำการจับสัตว์น้ำ
สัตว์น้ำของประเทศเรานั้นมีผิดกันแต่คนเท่านั้นที่ประจำอยู่ สัตว์น้ำ
ชาติของเรือต่างประเทศนั้นเป็นแท่นหิน เขาก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
ท่านคงหมายว่าจะเอาเรือของประเทศเราไปใช้จับสัตว์น้ำ แต่ที่จริง
เรือของเราไม่ทำถึงอย่างนั้น เป็นแต่กระทำโทษผู้กระทำเท่านั้นเอง

นายมิ่ง เถาทวีเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระจอมบุรีขึ้นชี้ กล่าว
ว่า ในเวลานี้เมื่อเป็นความจริงอยู่แล้วว่า คนต่างดาวเอาเรือของ
ชาวสยามไปทำการจับสัตว์น้ำอยู่เสมอ แต่เมื่อท่านรัฐมนตรีขึ้นชี้
ขอถอน

ขุนอินทรภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่ามี
พรรคผู้ทนายของมาตราว่า ข้าพเจ้ายังมีความสงสัยอยู่มาก ในคำที่

ใช้คำว่า “ ศาดจะมีคำตั้งให้รับเป็นของแผ่นดินตามเงื่อนไขที่กาหนดไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งกฎหมายลักษณะอาญาที่ใด ” คำตั้งกับคำพิพากษานี้มีลักษณะต่างกัน คำพิพากษาจะพิพากษาอรรถคดีได้ก็ต่อเมื่อมีผู้มาฟ้องร้องกล่าวหา เมื่อศาลพิจารณาเห็นข้อเท็จจริงแล้วจึงจะพิพากษาว่าของกลางนั้นจะรับได้หรือไม่ กล่าวได้ในคำพิพากษา ถ้าหากว่าเราพูดว่ามีคำตั้งเช่นนั้นแล้ว แม้แต่ศาลจะพิพากษาไปแล้วประการใดก็ตาม แต่ศาลอาจจะตั้งประการใดก็ได้ โดยไม่ต้องมีการพิจารณา ก็เมื่อเช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าจึงใคร่จะตั้งคำว่า “ ศาดมีคำตั้ง ” นั้นออกเสีย เมื่อคดีออกแล้วในอนุมาตรา ๓ บรรทัดสุดท้าย อ่านได้ความว่า “ ตั๋วหน้าสยามที่พบอยู่ในเรือที่กล่าวมานั้น จะให้รับเป็นของแผ่นดินตามเงื่อนไข ฯลฯ ” แล้วต่อไปโดยไม่ต้องใช้คำว่า “ ศาดจะมีคำตั้ง ” นั้นไม่ต้องมี ข้า “ ศาดมีคำตั้ง ” ออก เราเดินตามกฎหมายทั่วไป เราเดินมาแล้ว ที่เรากำมาแล้วแม้แต่พระราชบัญญัติการพนันที่เราปรึกษากันเสร็จไปแล้ว เราก็บอก “ ของกลางที่จับได้ในวงการพนันให้รับเสีย ” โดยไม่ต้องใช้คำว่า “ มีคำตั้ง ” อีก เพราะคำตั้งกับคำพิพากษานี้มีลักษณะต่างกัน ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติว่า ขอให้แก้ตามทักถ่วงนี้ คือขอให้ใช้คำว่า “ ศาดมีคำตั้ง ” นั้นออก

มีตมาชิกรับรอง

น.ต. หลวงจำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ

เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่่า คือถ้าแก้ไขเช่นนี้
แล้ว ท่านจะพอใจหรือไม่ ก็แก้ตามแบบทั่ว ๆ ไป ก็จะไม่แก้ว่า
“ศาลจะสั่งให้ ริมเป็นของแผ่นดินก็ได้” ได้ ไม่ขัดข้อง แต่อย่ามี
“ค่า” ก็แล้วกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า จะแก้ไขใหม่ว่่า “ศาลจะสั่งให้ ริมเป็น
ของแผ่นดินก็ได้” พอใจหรือยัง

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่่า พอใจ
ได้ความต้องกันแล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่่า คำนำขอแปรญัตติตั้งนี้ คำว่่า “ศาลจะสั่งให้ ริมเป็น
ของแผ่นดินก็ได้” ขอแปรญัตติว่่า “ให้ศาลสั่ง ริมเป็นของแผ่นดิน”
ก็แปรญัตติเช่นนี้ก็โดยอาศัยหลักในกฎหมายอาญาที่ว่่า เรือที่ใด ไร
ในการกระทำผิดอย่างหนึ่ง เครื่องมือที่ไรในการกระทำผิดอย่างหนึ่ง
สัตว์น้ำซึ่งจับได้ ในการกระทำผิดอย่างหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ใช้ในการกระทำ
ผิด เมื่อสิ่งใดไรในการกระทำผิดแล้ว โดยปกติเราไม่ให้อยู่ใน
คุณสมบัติของศาล แต่บังคับว่่าจำต้องริมที่เดียว ที่มีปัญหาว่่า ให้
อยู่ในคุณสมบัติของศาลว่่า เรือ เครื่องมือ สัตว์น้ำ เหล่านี้ควรจะริม
หรือไม่แล้ว อาจเป็นปัญหายุ่งยาก ผู้ใดเห็นด้วยโปรดริมรอง

นายมิ่ง เถาห์เรณู นายมงคล รัตนวิจิตร ริมรอง
พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี กล่าวว่่า ถ้าจะร่างเช่นนั้นก็แปลว่า
 บังคับให้ รับผิดชอบ ซึ่งผิดหลักกฎหมายทั่วไป เพราะเหตุว่่าทรัพย์สิน
 อาจจะเป็นของบุคคลซึ่งบริสุทธ์ ซึ่งไม่รู้เห็นความผิดด้วย เช่นทรัพย์สิน
 นั้นไม่ใช่เป็นทรัพย์สินของจำเลย เช่นไปลักเรือผู้อื่นมาจับตัว หรือ
 เช่าเรือผู้อื่นมาจับตัว ซึ่งเจ้าของไม่ทราบเลย เช่นไปลักบนผู้อื่น
 มายิงคน เช่นจะจับด้วยหรือ หรือลักรถมาแล้วทับคน จะจับด้วย
 หรือ เรือนักเช่นเดียวกัน

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่่า
 ตามที่ท่านรัฐมนตรียุติธรรมว่านั้นก็เป็น หลักกฎหมายทั่วไปของเรา
 เป็นหลักของเราในกฎหมายอาญามาตรา ๒๗ ที่จะใช้คู่ด้วยพินิจ แต่
 เรื่องนี้เป็นกรณีต่างตัว หรือนอกอำนาจ คือมาจากต่างประเทศ
 เป็นการยากที่จะสอบสวน หรือจะว่ากันโดยแท้ ที่จริงแล้วมันจับไม่
 ได้ ที่เคยด่า ของนั้นได้เข้าเอามาสู่จริตหรือไม่ ได้ เอามาจริงหรือ
 ไม่ เป็นการจับไม่ได้ ถ้าจะพูดถึงความผิดแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกด้วย
 ตนเอง ได้เคยเกี่ยวข้องกับคดีชนิดนี้ จึงขอคัดออกเฉย ซึ่งมีอยู่ใน
 หลักใหญ่ ๆ ว่าเรือที่มีสัญชาติต่างประเทศเข้ามากระทำผิดในพระราช
 อาณาจักรนั้น ถ้าจะพูดถึงความผิด มันเด่นชัดแล้ว จึงไม่น่าที่จะ
 คงไว้ และกรณีนี้เป็นกรณีพิเศษ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าผู้แปรญัตติให้
 รับผิดชอบนั้นเป็นของทำได้ ใช้ว่าจะไม่มีกฎหมายของเราเมื่อไร มี
 ในกฎหมาย ของเราเสมอ ในกรณีบางอย่าง ที่ถือว่ามันผิดเสมอ

เช่นอย่างเครื่องมือทำเงินตราหรือเครื่องมือซึ่งเป็นของที่มีผิดเสมอ ทั้ง
เรือต่างดาวซึ่งเข้ามาจับสัตว์น้ำนั้น ผิดด้วยการกระทำอยู่แล้ว เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าพอที่จะเทียบเคียงกันได้ จึงน่าจะใช้กฎหมาย
ให้เทียบขนาดที่เดียว ถ้าจะทิ้งไว้แล้ว คิดทุกอย่างเราจะไม่ได้ ริมเลย

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี กล่าวว่ามีที่มาซึ่งอ้างถึงเครื่องมือทำ
เงินตรานั้น นั้น By itself เป็นการผิดกฎหมาย แต่เรือต่างประเทศ
เข้ามาในน่านน้ำของเราได้เสมอ นอกจากจะเข้ามาจับสัตว์น้ำ

ขุนวรดิษฐ์ คุรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่ามี
ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยผู้แปรญัตติ แต่เห็นชอบด้วยรัฐบาล คือว่า
ตามกฎหมาย ข้าพเจ้าจำได้ว่า เรื่องริมของนั้นมีอยู่ ๒ อย่าง คือ
อย่างหนึ่งวัดอุณหภูมิตั้งมีไว้แล้วกฎหมายบัญญัติให้ริม เช่นเครื่องมือ
ทำเงินแดงเป็นต้น อีกอย่างหนึ่งว่า เครื่องที่ใช้ในการกระทำผิด นั้น
อาจจะริมเท่านั้น ไม่บังคับให้ริมที่เดียว เพราะเหตุฉะนั้นเครื่องมือ
เหล่านี้ใช้ ในการกระทำผิดเท่านั้น เหตุฉะนั้นถ้าจะใช้กับผู้แปรญัตติ
แล้วข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรราชธานี
กล่าวว่า วิธิการที่เราจะตั้งริมของกระทำผิดนั้น เรามีในกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๗ และ ๒๘ อยู่ส่วนหนึ่งแล้วนั้น ปัญหาในเรื่องที่เราจะตั้งริม
หรือไม่ เพียงไรนั้น ข้าพเจ้ารู้สึก แต่ปัญหาในเรื่องนั้น เราพูดถึง

เรื่องว่าการที่เราออกพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับ
 สัตว์น้ำสยามนี้ เพื่อความควบคุมคนต่างต่าง บัญหาจึงไม่เหมือนกับ
 บัญหาในเมืองไทย คนเมื่อเป็นคนดะบัญญัติเช่นนั้นแล้ว เราจะเอา
 มาตรา ๒๗ มาปรับเพื่อให้อยู่ในคดีพินิจของศาลนั้น ย่อมไม่ได้ ส่วน
 มาตรา ๒๘ นั้นไม่เกี่ยวกับคดีพินิจของศาลนั้น จริงอยู่ในหลักกฎหมาย
 ทิ้งไปก็ว่า ถ้าเรือหรือเครื่องมือไม่เป็นของบุคคลผู้กระทำผิด
 ก็ไม่น่าจะริบ การจับสัตว์น้ำมาจากต่างประเทศเช่นนั้น เป็น
 บัญหาย่างยาว ระพวงพวง ถ้าเราทิ้งไว้ให้อยู่ในคดีพินิจของศาลเช่นนั้น
 การสืบสืบไม่ได้จริงว่าเรือนั้นเป็นของใคร เพราะว่าเมื่อเราเขียน
 ยี่ได้ในลักษณะเช่นนั้นแล้วย่อมเป็นช่องทางของบุคคลผู้กระทำ
 ทุกจริต ที่จะนำสืบได้ว่าเรือนั้นเป็นของใคร เครื่องมือเป็น
 ของคนอื่น แต่ในการสืบเช่นนั้นเป็นการสืบข้างเดียว เพราะว่าพระยาน
 หลักฐานนั้นเขาอาจจะเอามาจากต่างประเทศ การที่เขาจะนำมาสืบ
 เช่นนั้นเป็นการสืบข้างเดียว ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ จะหักล้างไม่ได้
 เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีโอกาสริบเรือหรือเครื่องมือเช่นนั้น ย่อม
 เป็นไปได้ยาก เพราะฉะนั้นถ้าเราจะออกกฎหมายให้ ได้ผลก็จริงแล้ว
 แม้จะขัดหลักกฎหมายอาญาทั่วไปบ้าง ข้าพเจ้าก็คิดว่าพอที่จะอนุโลม
 ทำได้ในกรณีพิเศษเช่นนั้น

พระยานิคศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี กล่าวไว้ว่า เรื่องนี้เกี่ยวกับต่างประเทศ

ซึ่งเรามีสัญญา ถ้าเราออกกฎหมายขัดกับหลักใด ๆ แล้วการของเรา
จะเสียหาย ถ้าเราเอาของเราพิจารณา นั่นจะไม่ได้พิจารณาในศาล
ของเรา

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่รักที่จะเขียนกฎหมายไม่ให้เขานำสืบ ข้าพเจ้า
คิดว่าไม่มีศาลใดหรือกฎหมายใดที่จะมีมือเช่นนั้น ข้าพเจ้าต้องการ
มีแนวเอาไว้ คือให้ โอกาสที่เขาจะนำสืบ คือแม่เจ้าของจะอยู่ต่าง
ประเทศเขาก็มีโอกาสจะนำสืบว่าไม่ใช่เจ้าของหรือที่นำสืบ แก้อ้อหาก
ไม่ถูกต้องกับอีกฝ่ายหนึ่ง จะต้องนำสืบได้ ในการที่เราจะเขียนกฎ
หมายตายตัวว่าจับได้ ให้รับโดยไม่ยอมให้นำสืบนั้น ข้าพเจ้าไม่รัก
เลย และไม่ควรจะมีเป็นอันขาด และไม่ชอบด้วยความยุติธรรม
เลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารักจะให้ มีแนวไว้

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า ตามที่
ท่านรัฐมนตรีและผู้แทนนครศรีธรรมราชว่าก็ชอบ คือชอบด้วยเหตุใด
คือชอบด้วยเหตุว่าเข้าหลักกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๒๗ ที่ว่า
บุคคลใดมีไว้หรือได้ขายทอดตลาด ท่านให้รับเสียทั้งสิ้น ถ้าหาก
ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของที่เราไม่รู้ เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำผิด ท่าน
ห้ามมิให้รับ เราต้องวางกฎหมายเป็นกลาง ในกฎหมายนานาชาติ
ซึ่งเราจะออกไปว่า เขากระทำผิดหรือไม่กระทำผิดในสัญญา เรา
จะไปริบชั้นเข้าว่าทำอย่างนั้นรับ ทั้งหมด เช่นว่ามีผู้ยืมเรือข้าพเจ้า

ไปจับปลาเช่นนี้ ให้รีบทีเดียว ไม่ให้ข้าพเจ้านำดื่บเดียวเลย คุณออก
จะผิดศีลธรรม จึงไม่ชอบ ข้าพเจ้าเห็นอย่างผู้แทนนครศรีธรรมราช
และเห็นว่าอย่างท่านรัฐมนตรียุติธรรมว่านั่นเป็นการชอบแล้ว เพราะ
ฉะนั้นขอให้ลงมติ

ขุนอินทรภักดี นายโต ปาณิกบุตร รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้แก่ตามทฤษฎีแปรญัตติ
คือทำให้ศาลตั้งรับเป็นของแผ่นดิน ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้แก่ตามทฤษฎี
แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่าง
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เพราะฉะนั้นคงได้ตามร่าง ท่านใด
ความว่า ศาลจะตั้งให้รับเป็นของแผ่นดินก็ได้”

พ.ร.ต. พระยาศรียุทธเดณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าวว่า ก่อนจะผ่านมาตรานี้ไป ขอให้โปรดพิจารณา
ที่มติเดิมโตคำว่า “เป็น” เข้าใจว่าพิมพ์เกินไป “ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ผู้จับ” คัดคำว่า “เป็น” ออกเสีย “มีอำนาจทำ
การสอบสวนโต”

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คัดคำว่า “เป็น” ออก

เดชาธิการตภาฯ อ่านมาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับสัตว์น้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๗๒ และใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๑ การฟ้องคดี ความพระราชบัญญัติฯ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการตั้งกักกรม อัยการ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ซึ่งรัฐมนตรีได้ตั้งขึ้นให้มีอำนาจ และหน้าที่ในการตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารให้มีอำนาจและหน้าที่ ฟ้องคดีตามความในวรรคต้น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

น.ค. หอดวงจันทร์นาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี รักษาราชการ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่ มาตราดังกล่าวได้ ช้แรงความมุ่งหมายแล้ว บางทีเราอาจจะผ่านกันไปได้ง่ายขึ้น ก็ ความมุ่งหมายในการที่ร่างไว้ เช่นนี้เพื่อต้องการที่จะให้ การควบคุม ดัดชอบจับสัตว์น้ำในสยามนี้ ได้มีวิธีการที่จะควบคุมได้ โดยกระชับ พฤติการณ์ ที่ปรากฏมาแล้วปรากฏความไม่สะดวกหลายประการ ใน การที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารโดยเฉพาะ เพราะเหตุว่าในเรื่องนี้เป็น เรื่องซึ่งเกี่ยวกับกฎหมายทางทะเล เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับกฎหมาย ระหว่างประเทศ แล้วนอกจากนี้ยังมีเทคนิคในทางทหาร เป็นต้น ว่าทะเล อาณาเขต หรือสิทธิตรวจคน สิทธิการได้จับต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้น เท่าที่ประดีพามาแล้วจึงรู้สึกว่มีความลำบากอยู่ เพราะ ฉะนั้น เมื่อรัฐบาลจะควบคุมแล้วก็รู้สึกว่จะต้อง ควบคุมให้ ได้ ประ-

โยชน์ ซึ่งเป็นความ ประสงค์ ของที่ประชุมนี้ แล้วในหลัก การนม
ดมาชิกผู้หนึ่ง ก็ออกเตอร์เดอน ๆ ได้อภิปรายมาแล้วว่าเราไม่ได้
ทำผิดแบบอะไรในนานาประเทศเขาก็ทำกัน เหตุนี้ถ้าแม้ว่าสภาฯ มี
ความมุ่งหมายที่จะให้รัฐบาลไปทำการควบคุมโดยเต็มมือแล้ว ขอ
ท่านได้ โปรดผ่านมาตราไปเสียเถิด

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
กล่าวว่า ในมาตราที่ห้าเจ้ายังมีข้อข้องใจอยู่ ข้าพเจ้ารักที่จะให้
ตัดมาตราทั้งมาตราออกโดยเหตุผลที่ว่า การฟ้องร้องคดีนั้นควรจะเป็น
หน้าที่ของพนักงานอัยการแต่ฝ่ายเดียว ทั้งนี้ปัญหาที่สมาชิกผู้หนึ่ง
และรัฐมนตรีได้ อภิปรายมาแล้วว่า เคารพไปถึงกับว่าการที่เราจะให้
เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเป็นผู้ ฟ้องร้องคดีด้วยนั้นจะเป็นการขัดต่อกฎหมาย
พิจารณา คือผิดต่อหลักพิจารณาทั่วไป ข้อนี้ข้าพเจ้าหาได้
กล่าวได้ ไม่ เพราะว่าเมื่อเรามีกฎหมายพิเศษเขียนขึ้นได้เช่นนี้จะทำ
ให้การพิจารณานั้นสมบูรณ์อยู่ หากทำให้เป็นการขัดต่อกฎหมายวิ
พิจารณาทั่ว ๆ ไปไม่ เพราะฉะนั้นข้อนี้จึงไม่เป็นปัญหา ที่ข้าพเจ้า
ข้องใจมีแต่เพียงว่า เราควรจะให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเป็นผู้ ดำเนินการ
ในเรื่องนี้เพียงไรหรือไม่ ข้าพเจ้ารักที่สภาฯ นี้ได้ลงมติไปในเรื่อง
เราจะไม่ให้ มีอัยการตำรวจเพราะว่า ได้ มีข้อโต้เถียงและมีข้อยุ่งยาก
กันในเรื่องที่ว่าตำรวจนั้นเป็นผู้จับเองและฟ้องเอง การที่จะทำความ
ยุติธรรมให้แก่ราษฎรนั้นย่อมมีน้อย สภาฯ นี้จึงอนุมัติร่างพระราช

บัญญัติ พนักงาน อัยการ โดย เหตุผลที่จะให้ โอนอัยการตำรวจ มา
 ดังกฎกรมอัยการทั่วไปนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วย กับปัญหาอีกข้อหนึ่ง
 ที่รัฐมนตรีเศรษฐกิจได้กล่าวไว้ว่า เดิมอัยการทหารนั้นก็มีอยู่ด้วย
 หนึ่งแล้ว แต่ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนว่าอัยการทหารที่มีอยู่นั้น เขาหา
 ได้ของคดีท่านองไม่ แต่เขาได้ พ้องคดีตามธรรมนูญศาลทหารบก
 และทหารเรือได้ ให้ได้ และการดำเนินคดีนั้นก็ดำเนินคดีไปในกรอบ
 ที่กฎหมายได้ ให้ ได้แล้ว หาได้ดำเนินคดีนอกเหนือขอบเขตคดีนั้นไม่
 กับปัญหาอีกข้อหนึ่งว่าวิธีการดำเนินคดีนั้นจะเป็นผลเสียหาย เพราะ
 เหตุว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายจับ เมื่อไม่ได้ดำเนินคดีฟ้องร้องโดยตนเองแล้ว
 ย่อมจะทำให้ข้อเท็จจริงไต่ถาม ช้อนเมื่อเราได้พิจารณาแล้วเราจะ
 เห็นว่าคดีที่ฟ้องร้องกันอยู่โดยทั่วไปนี้ พนักงานอัยการนั้นหา
 ได้เป็นผู้จับโดยทั่วไปไม่ และอัยการจะไม่ได้จับคนเดียว แต่การจับ
 นั้นก็มาจากตำรวจ หรือกรมการอำเภอได้ ดำเนิน การ ดับดง และได้
 ดงมาขึ้นหนึ่งแล้ว เมื่ออัยการดำเนินอยู่ หาได้ เป็นผู้จับและรู้ข้อ
 เท็จจริงในการจับนั้นไม่ เราก็มีกรมอัยการอยู่ตลอดมา เพราะฉะนั้น
 การที่ เจ้าหน้าที่ ฝ่ายทหาร จะไปจับ ผู้กระทำผิด ตาม พระราชบัญญัติ
 นี้แล้วมาดำเนินคดีนั้นจะเป็น ผลทำให้เกิดความยุ่งยาก อีกประการ
 หนึ่ง ถ้าเราอนุมัติพระราชบัญญัตินี้ให้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร เป็นผู้ ทม
 หนาทฟ้องร้องได้ด้วยแล้วก็จะเห็นเหตุหนึ่งที่จะทำให้การเพิ่มงบประมาณ
 ทางอัยการทหารขึ้นอีกโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

น.ต. หลวงชำนาญอาวุธวิสัย ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
 แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวถึง ข้าราชการยังมี
 อีก ขอประทานขแรงอีกเล็กน้อยคือว่า ข้าราชการในข้อแรกที่เราตั้ง
 การจะให้ อัยการ เป็นหมวดเป็นหมู่ และ ควรอยู่ในสถานที่แห่งเดียว
 กันนั้นในหลักการทั่วไปเราทำได้ แต่ในหลักพิเศษในกรณีพิ
 เศษที่ยอม ถึงกระนั้นก็ในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการมาตรา ๘
 ก็ยังยอมให้กระทรวงมหาดไทยได้ ตั้ง แต่ง พนักงาน ของกระทรวง
 เป็นพนักงานอัยการได้ เพราะฉะนั้น ปัญหาใน ข้อนี้ก็ยกไป
 ใน เมื่อเปรียบเทียบกับแบบอย่างในต่างประเทศเขาแล้ว เท่าที่สมา
 ธิคนหนึ่งมีความข้องใจนั้น เห็นว่าจะต้องขแรง ถึงวิธีการเล็กน้อย
 คือในเรื่อง งบประมาณ เราไม่ได้เพิ่มอะไร สำหรับทางการงานก็ยอม
 มีผู้มีความรู้ ในทางกฎหมายอยู่ มีอัยการของทหารอยู่ ในการที่จะ
 ควบคุมให้ ได้คนดีจริง ๆ ไม่ใช่ว่ามีเรือ สมมติว่าเราตั้งเรือของเรา
 ออกไปตรวจเขาแล้วไปพบเข้า แล้วเราจะ เขาพนักงาน สอบ สอบ เขา
 อะไรต่ออะไรไปซึ่งเป็นวิธีการยุ่งยากมาก ไม่เป็นที่แน่นอนนัก ก็ถาวร
 จะมีพนักงาน อัยการ ซึ่งเป็นทหาร ออกไปในเรือ ไปทำการ จับกุมให้
 ทันตามความประสงค์แห่งพระราชบัญญัติ นอกนั้นได้กล่าวแล้วว่า
 เรื่องนี้เป็นเทคนิคในความตั้งใจของกรมทหารเรือที่จะตั้งพนักงานอัย
 การ เรื่องนี้ก็จะต้องเลือกนายทหารเรือที่มีความรู้ ในกฎหมาย และจะ
 ต้องทำการอบรมให้ มีความรู้ ในทางทะเลและกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อเท็จจริงในน้ำกับบนบกต่างกัน และในน้ำนั้น ย่อมจะมีปัญหาหรือ
แปด อาจจะไปบอกว่าเป็นนอกเขตที่ ๓ ไม่ดี ย่อมเป็นการลำบากจะต้อง
มีการรู้ข้อเท็จจริง ถ้าได้เจ้าพนักงานซึ่งเป็นทหารเรือมีความรู้ในเรื่อง
น้อยแต่มีความประสงค์ก็เป็นไปตามที่สภาฯ ประสงค์

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา กล่าวว่า
เราได้เสียเวลาเพราะกฎหมาย ๓ มาตรา มาถึง ๕ ชั่วโมงแล้ว เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ยังไม่มีมติ คือข้าพเจ้ายังไม่เสนอมติ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่
มีมติท่านจะเสนอให้ลงมติไม่ได้ ข้าพเจ้าขอถามข้อข้องใจอีกข้อ ๑ ว่า
ในวรรค ๓ ของมาตรา ๕ ที่เราผ่านมาแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติ
ญาติให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับเป็นผู้สอบสวนได้ ทั้งนี้เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่าย
ทหารจะต้องเป็น

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา กล่าวว่า ขอ
ให้ผ่านไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เคียงๆ เรายังพูดอยู่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ทั้งนี้เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร จะต้องเป็นผู้ดำเนินคดี จะต้อง
เป็นผู้สอบสวน ทั้งนี้ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เราจะหมายถึงเจ้าหน้าที่
ฝ่ายทหารด้วยหรือไม่

หลวงวรมณีปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวหา ขอ
ให้ผ่านไปได้ ท่านประธานฯ

ประธานสภาฯ กล่าวหา ขอให้เข้าแจ้งเสียก่อน

ขุนศึกคนชวทศศึกษากร กรรมการ กล่าวหา ในข้อข้องใจ
ของสมาชิกที่เกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นได้ มีคำจำกัดความไว้ใน
ตอนต้นของพระราชบัญญัติแล้วว่าเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเรือ
เป็นผู้จับซึ่งมีฝ่ายทหารเรือ เป็นผู้ควบคุมด้วย เพราะฉะนั้นในกรณี
เช่นนี้ โดยเฉพาะในบางกรณีท่านอาจจะจับได้

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวหา
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดรับรองด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวหา ไม่มีมติ เพราะยังไม่ได้แปร

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวหา
ขอประธานเสนอใหม่ว่าขอให้ผ่านไปได้

หลวงวรมณีปริชา รับรอง

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวหา
เรื่องนักใต้พูดกันมามากแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติคัดอภิปราย

ประธานสภาฯ กล่าวหา เขาเสนอให้ผ่านไปแล้ว

หลวงวรมณีปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวหา
ผู้แทนอุบลฯ บอกว่าต้องการจะให้ตัด แต่ท่านไม่บอกความประสงค์
แน่นอน เพราะฉะนั้นเราไม่อยากจะฟัง ข้อความอันนี้ยาว เหลือเกิน

ในหลายท่านด้วยไม่ใช่คนเดียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ผ่านไป
ใครรับรอง

พระสุธรรมวชิรญาณ รัชมงคล

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ปัญหาว่า เรามาทำงาน เรามุ่งถึงงาน เราจะเอาอะไรก็
เอากันเถอะ

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่า
ขอให้รักษาข้อบังคับ ขอเสนอปิดอภิปรายแล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า สมาชิกที่เสนอให้ผ่านไปเปิดข้อบังคับชุดเดียวใหม่

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เราเสนอใหม่ขอให้ปิดอภิปราย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เสนอกลับกลอกใช้ไม่ได้ ปัญหาว่าเรามาทำงานกัน เรา
จะมาพิจารณาพระราชบัญญัติตลก ๆ กันไป ทำงานอะไรอย่างนี้ ข้าพ-
เจ้าไม่รู้ สมาชิกอะไรอย่างนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีปิด อภิปราย
ในเรื่องนี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๐ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าจะต้องอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

มีดมาชกยกมือ ๓๓ ท่าน
ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็นอันว่ามีคอกภิปราย เสร็จวาระที่ ๒
แล้ว ทันทพิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรระออก พระราช
บัญญัติ^๕ ออกใช้บังคับได้ โปรดยกมอชน
มีดมาชกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า พร้อมเพรียง เป็นอันว่าพระราช
บัญญัติ^๕ ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายบังคับได้

น.ค. หดวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี รักษาการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่่า รัฐบาลขอให้ผ่าน
ร่างพระราชบัญญัติ^๕ ๓ ค่อไป คือร่างพระราชบัญญัติ^๕ เครื่องแบบข้าราชการพลเรือน

ว.ค. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า
เมื่อกษณาพเจ้าได้เส่นอใจแล้ว ถ้ารัฐบาลมาเส่นอเดียนอก ทตั้งชน
มายังไม่ชอบ

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เรื่องนี้อยู่ในระเบียบวาระคือที่ตกลง
กันเมื่อก่อนนว่า ต่อมาจะพิจารณาถึงพระราชบัญญัติ^๕ ๓ ค่อมาถึง
ทวิญแต่ก็ค่อมากเครื่องแบบข้าราชการพลเรือน แต่เดียนแทนที่
จะเอานัมเบอร์ ๒ เอานัมเบอร์ ๓ ตามที่ตกลงกันมา

ว.ค. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า ถ้า
ค้ำเนินตามระเบียบวาระ^๕ ๓ ได้ ถ้าจะทำตาม รัฐบาล ข้างเจ้าไม่
เห็นชอบ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามระเบียบวาระแล้ว
หอดวงวินิตปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ขยาก ทราบว่า พระราชบัญญัติ เรื่อง เครื่องแต่งตัว ข้าราชการ จำเป็น
อะไรนักหรือ เดียวเราก็แจกันอยู่แล้วไม่เห็นซักรั้วอะไรเลย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ๒. ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
ข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๘

เดชาธิการสภาฯ อ่านร่างพระราชบัญญัติในมาตรา ๓, ๒, ๓,
๔, ๕ ไม่มีกรแก้ไข มาตรา ๖ แก้ไขโดยกรรมาธิการ

หอดวงวินิตปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ไม่
มีใครซักรั้วผ่านไป

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๘ แก้ไขโดยกรรมาธิการ

หอดวงวินิตปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ไม่
มีใครซักรั้วแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เสร็จระเบียบวาระที่ ๒ แล้ว ผู้ใด
เห็นว่าควรจะออกพระราชบัญญัติ.....

นายมงคล รัตนกิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า เมื่อเสร็จระเบียบวาระที่ ๒ แล้ว ข้าพเจ้ายากทราบว่าจะ
หมายนถากระทำนิติมีโทษอะไรบ้าง

พระยานิติศาสตร์ โภศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กล่าวว่า เมื่อคราวจะรับหลักการเราพูดกันแล้วว่า เครื่องแบบข้าราชการพลเรือนนั้นไม่ดีสำคัญนัก เพราะฉะนั้นจึงไม่ลงโทษทางอาญาตลอดไป จะบังคับแต่ผู้ที่ตั้งก๊กอยู่ในกระทรวงนั้นๆ ซึ่งคนอื่นจะปลอมเครื่องแบบนี้ แต่ถ้ามุ่งการทุจริตก็ผิดกฎหมายอาญา ส่วนข้าราชการเองถ้าไม่ทำตามคำสั่งก็ผิดวินัยเท่านั้นเอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรจะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับได้ โปรดยกมือขึ้น มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า พร้อมเพรียง เป็นอันว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกได้ ร่างพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร แก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

พ.อ. พระยาอภิบาลสงคราม รัฐมนตรี กล่าวว่า ในการที่ขอได้รับหลักการ พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร แก้ไขเพิ่มเติมนี้ ก็โดยเหตุที่ว่า หลักการในวรรคสุดท้ายมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ กำหนดให้ผู้ที่ได้รับการฝึกวิชาทหารมาจากโรงเรียนใด ๆ ตามระเบียบของกระทรวงกลาโหมแล้วจะได้ลดวันรับราชการประจำการให้น้อยกว่า ๒ ปี ฉะนั้นผู้ที่ได้ร้องขอให้เข้าประจำการเท่านั้น จึงอนุโลมความในวรรคนี้ให้ครอบคลุมไปถึงผู้ที่ถูกเกณฑ์ แต่ผู้ที่ได้ร้องขอให้ได้ประจำการทั้ง ๒ จำพวก แต่จะให้ความในมาตราข้างอยู่ในมาตรา ๖ เพราะมาตรานี้

ไม่มีกล่าวถึง ผู้ที่ร้องขอเข้าประจำการ จึงได้นำความในวรรคนี้ไป
 รวมในมาตรา ๓๘ แต่เพื่อจะคัดความใน มาตรา ๓๘ เพื่อให้รัดกุมยิ่ง
 ขึ้น และเลิกความในวรรคท้ายแห่งมาตรา ๖๐ นั้นเสีย โดยเหตุผล
 ก็คือว่า การที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการ
 ผูกวิชาทหารและสอบไล่ได้ ตามระเบียบกระทรวงกลาโหมแล้ว และได้
 เข้ารับราชการทหาร ก็ได้ลดวันรับราชการทหารน้อยกว่า ๒ ปี ตาม
 ระเบียบที่กระทรวงกลาโหมได้ตราไว้ดังนี้ เพราะผู้ที่ได้รับการผูก
 วิชาทหารได้ ใช้เวลาส่วนหนึ่งไปแล้วในการผูกวิชาทหาร ก็ควรลด
 เวลาประจำการแก่บุคคลเช่นนี้ให้น้อยลงกว่าเกณฑ์ปกติ เพื่อเป็นการ
 เพาะปลูกความนิยมในการทหารอันเป็นกำลังสำคัญ เพื่อดำรงทรงไว้
 ซึ่ง ความเป็นเอกราชของประเทศชาติสืบไป

หอดวงวรมนิตปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าว ว่า ใน
 เรื่องนี้.....

ประธานสภาฯ กล่าว ว่า ข้าพเจ้ายังไม่ได้อนุญาตให้พูด
 หอดวงวรมนิตปริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สงขลา กล่าว ว่า
 ข้าพเจ้าเห็นท่านประธานฯ ถูกชนแล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว ว่า พระ
 ราชบัญญัติฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ชนมากมาย ข้าพเจ้าเห็นว่าควร
 รับหลักการพิจารณาได้ จึงข้าพเจ้า ขอเสนอให้ลงมติว่าควรรับหลัก
 การไว้หรือไม่ควรรับ

นายกินเต็ง ดินจุเส็ก นายฮั่ว ตามไท รับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีใครเห็นว่ามีร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับใดพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน
ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีใครไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันรับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดพิจารณา

พ.อ. พระยาอภัยสงคราม รัฐมนตรี กล่าวว่ามีเหตุที่ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีแต่เน้อยมาตรา ไม่มากนัก เพราะฉะนั้นขอให้
พิจารณารวดเดียว

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีรัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียว
เลขาธิการสภาฯ อ่าน พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘ โดยที่สภาฯ
ผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะ
เกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ บางมาตรา เพื่อให้เหมาะแก่กาลสมัย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า คำว่าบางมาตราคือออกก็ได้

พ.อ. พระยาอภัยสงคราม กล่าวว่ามีรั้วรั้ง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีคำว่า "บางมาตรา" ไม่มีรั้วรั้ง

คัดออก

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓ พระราชบัญญัติให้เรียกว่า

“พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๗๕”

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เราเพิ่งจะมีฉบับแรกแก้ไขหรือ ฉบับที่ ๑ ไม่มี ฉบับที่ ๒
น่าจะตัดออกได้

น.ต. หลวงธำรงนาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า เพื่อจะตัดปัญหาได้
เพียงข้อเท็จจริงกันอีก จะได้มอบให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสภาฯ สอบสวน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒ ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่
วันประกาศใช้ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิก
ความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ และใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๕ ผู้ที่ต้องเข้า
กองประจำการ ให้รับราชการในประเภทต่าง ๆ เป็นลำดับดังนี้

อยู่ในกองประจำการสองปี

อยู่ในกองหนุนชนบท ๑ เดือน

อยู่ในกองหนุนชนบท ๒ เดือน

อยู่ในกองหนุนชนบท ๓ หกปี

กำหนดเวลารับราชการในกองประจำการ ๒ ปีนั้น สำหรับบุคคล
ทั่วไป แต่สำหรับเจ้าพนักงานศึกษาชั้นอุดมศึกษาของประเทศสยาม
หรือต่างประเทศแล้ว ให้รับราชการกองประจำการหนึ่งปี

ส่วนผู้ที่ได้รับการฝึกวิชาทหาร จากโรงเรียนใด ๆ ตามระเบียบ
ของกระทรวงกลาโหมแล้ว กระทรวงกลาโหมมีอำนาจระเบียบใน
กฎกระทรวงกำหนดเวลารับราชการประจำการให้น้อยกว่าสองปีก็ได้
วันเริ่มรับราชการนั้นให้นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนของประจำการ
เป็นต้นไป

นายเนย สุจิวา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
โดยเหตุที่พระราชบัญญัติ^๕นี้เป็นการค่อนของรัฐบาล ข้าพเจ้าผู้หนึ่ง
เห็นว่า^๕จะให้^๕ออกกฎหมาย^๕นี้ยังไม่มีความคิดอันรอบคอบ ด้วยเหตุนี้จึง
ขอเรียนถามท่านเลขาธิการทหารว่า ความในตอนที่^๕แห่งมาตรา ๓
ซึ่งมีความว่า “ส่วนผู้ที่ได้รับการฝึกทหารจากโรงเรียนใด ๆ ตาม
ระเบียบของ กระทรวงกลาโหมแล้ว กระทรวงกลาโหม มีอำนาจ
ระเบียบในกฎกระทรวงกำหนดเวลารับราชการประจำการให้น้อยกว่า
สองปีก็ได้” นั้น ทางกระทรวง กลาโหมได้^๕คำ^๕ไว้^๕อย่างไร^๕แล้ว
บ้าง น้อยกว่า^๕ปี^๕น้อย^๕เท่า^๕ไร ^๕วง^๕เกณฑ์^๕ไว้^๕อย่างไร^๕บ้าง

พ.ต. พระยาอภัยสงคราม รัฐมนตรี กล่าวว่า กำหนดระเบียบ
การฝึกวิชาทหารที่^๕ผู้^๕ใด^๕ฝึก^๕แล้ว^๕นั้น ^๕คือ^๕กำหนด^๕เป็น^๕ชั้น^๕ ๆ ^๕ชั้น^๕ต้น^๕ก็^๕ได้^๕รับ^๕
การ^๕ลด^๕เวลา^๕ ๓ ^๕ปี^๕ ^๕แล้ว^๕ก็^๕ชั้น^๕ ๓ ^๕ก็^๕ได้^๕รับ^๕เวลา^๕ลด^๕ประจำ^๕การ^๕ปี^๕หก^๕เดือน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความ.....

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ความในมาตรา ๓ วรรคที่ ๒
นั้นคำว่า “ก็ได้” เกินมา “กระทรวงกลาโหมมีอำนาจระเบียบใน

กฎกระทรวงเขตารับราชการประจำการให้น้อยกว่าสองปีก็ได้” คำว่า
“ก็ได้” ไม่จำเป็น

พ.อ. พระยาอภัยสงคราม รัฐมนตรี กล่าวหา ถ้าหากจะตัด
ออกก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภา กล่าวหา “ก็ได้” จะตัดออกได้อย่างไร
นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวหา
ขอให้คงไว้

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวหา คือเป็นปัญหาในเรื่องการใช้จ่าย
ถ้าจะคงไว้จะต้องแก้คำว่า “มีอำนาจ” ถ้าหากว่าจะให้คง “ก็ได้”
แล้ว จะต้องใช้ว่า “จะให้กระทรวงกลาโหมวางระเบียบก็ได้” แต่
เมื่อมีอำนาจแล้ว คำว่าก็ได้มาอยู่ในที่นี้ไม่ถูก

ประธานสภา กล่าวหา คำว่า “มีอำนาจวางระเบียบในกฎ
กระทรวงกลาโหมกำหนดเขตารับราชการ ประจำการให้น้อยกว่าสอง
ปี ตัด “ก็ได้”

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวหา คำว่า “มีอำนาจ” ในที่นี้
มีอยู่อีกส่วนหนึ่งต่างหาก มีอำนาจวางระเบียบในกฎกระทรวง ที่
กำหนดเขตารับราชการประจำการ น้อยกว่า ๒ ปีก็ได้ “กำหนด” มี
กริยาอีกคำหนึ่งต่างหาก

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวหา คำว่า “กำหนด” คือมากฎ
กระทรวงนั่นเอง คำว่า “กำหนด” ที่เป็นกริยาไม่ใช่ ที่จริงเป็น
คุณศัพท์ของคำว่า “กฎกระทรวง”

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าควรคัดออกและขอเสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

ร.ต. วัน รุยาพร น.ร. พ.ต. หลวงรัตนพิชัย รับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดเห็นว่าจะคัดออก โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ ท่าน
ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดเห็นว่าจะทรงไว้ได้ โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๕ ท่าน
ประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันว่างได้ตามร่างเดิม
เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖
วรรคสุดท้าย แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช
๒๔๗๕ เดิม

นายเนย สัจจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า เพราะเหตุที่ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า พระราชบัญญัตินี้ เป็นการคว่ำ
ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้เบ็ดเสร็จกฎหมายลักษณะเกณฑ์ทหาร มาตรา
๖ วรรคสุดท้าย ซึ่งรัฐบาลขอเสนอคัดออกนั้น จึงขอทราบว่าข้อความ
ที่ขอคัดในมาตรา ๖ มีว่าอย่างไร

น.ต. หลวงชำนาญวาณิช ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวอ้าง ข้อความที่ท่านอยาก
จะทราบนั้นดังนี้ “ นอกจากนั้นถ้าผู้ทรงขอเข้าประจำการนั้นเป็นผู้ที่
ได้รับการฝึกวิชาทหาร มาจากโรงเรียนใด ๆ ตามระเบียบของกระทรวง
กลาโหมแล้ว กระทรวงกลาโหมมีอำนาจวางระเบียบในกฎ
กระทรวงกำหนดเวลารับราชการประจำการให้น้อยจาก ๒ ปีก็ได้”

นายกิมทะ นิรันดพานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าวอ้าง
ในมาตรา ๕ คำว่า “ เดี่ยว ” ข้างท้ายข้อห้าขอให้ตัดออก

น.ต. หลวงชำนาญวาสุวัตต์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวอ้าง ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง รัฐบาลไม่ขัดข้อง คิด “ เดี่ยว ” ออก
หมดวาระที่ ๒ แล้ว คงเป็นวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรจะออก พระราช
บัญญัตินี้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง พร้อมเพรียง เป็นอันว่าออกพระราช
บัญญัตินี้ได้ ขอให้ร่างพระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พุทธศักราช ๒๔๘๘
พิจารณา วาระที่ ๒

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวอ้าง
พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสารมีข้อความหลายมาตรา เพราะฉะนั้นข้าพ
เจ้าขอเปลี่ยนระเบียบวาระให้พิจารณาพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาการ
พิมพ์เสียก่อน รัฐบาลคงไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คือ เรื่องนี้ได้ตั้งมาในระเบียบวาระ
แต่มีผู้เสนอรัฐบาลก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาตามระเบียบ
วาระที่ได้ตกลงกันได้

เลขาธิการสภาฯ อ่าน ในมาตรา ๓, ๒, ๓, & ไม่มีการแปร
ญัตติ มาตรา ๕ มาตรา ๖

ร.ต. ถก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า ใน
มาตรา ๕ ตามร่างเดิมมีว่า "อธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขอาจเพิก
ถอนใบอนุญาตเมื่อผู้รับใบอนุญาตทำการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัติ
นี้ หรือกฎกระทรวง หรือเงื่อนไขซึ่งได้กำหนดไว้ในใบอนุญาต"
ข้าพเจ้าขอแปรญัตติเพิ่มอีกวรรคหนึ่งว่า "ถ้าผู้รับอนุญาตเห็นคำสั่ง
ของอธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขยังไม่ยุติธรรม ผู้ที่ได้รับอนุญาต
อาจอุทธรณ์ ไปยังรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าหน้าทีภายในกำหนด ๑๕ วัน
คำสั่งของรัฐมนตรีนั้นให้ถือว่าถึงที่สุด" การที่ข้าพเจ้าขอแปร
ญัตติครั้งนี้ ก็เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าเห็นว่าคำสั่งของอธิบดีกรมไปรษณีย์
โทรเลขนั้นไม่ควรจะเป็นคำสั่งถึงที่สุด ควรจะถึงรัฐมนตรีอย่างที่ได้
เคยปฏิบัติมาแต่ในกฎหมายอื่นๆ การที่จะให้อธิบดีกรมไปรษณีย์
โทรเลข เป็นผู้ มีอำนาจมีคำสั่ง เป็นที่สุดนั้น เพราะเหตุว่าอธิบดีกรม
ไปรษณีย์ โทรเลขยังมีผู้บังคับบัญชาสูงไป อีก ชั้นหนึ่ง คือ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวง เพราะฉะนั้นการที่จะให้ มีอธิบดีกรมไปรษณีย์ โทร
เลขมีสิทธิที่จะเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อกระทำการฝ่าฝืนดังนี้ ข้าพเจ้า

เห็นว่ายังไม่สมควร ควรที่จะให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นได้อุทธรณ์ถึง
รัฐมนตรีเพื่อให้ได้รับความยุติธรรมยิ่งขึ้น

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ ก่อว่าว่า ตามที่ท่านสมาชิก
ผู้แปรญัตติ ยิง ข้องใจ อยู่ นั้น กรรมการได้พิจารณา แล้วโดย
ละเอียด แต่ที่ไม่ได้เต็มให้ตามที่ท่านได้แปรญัตติได้นั้นเพราะเหตุว่า
ตามร่างนี้ เมื่อมีได้ มี ข้อความห้ามมิให้อุทธรณ์ คำดังไปยังรัฐมนตรี
ก็ข้อมหมายความอยู่ในตัวว่า ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตนั้น มีอำนาจ
ในฐานะที่เป็นราษฎร ของประเทศสยาม ที่จะ อุทธรณ์ คำดังนั้นไปยัง
รัฐมนตรีได้ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงเห็นว่ายังไม่จำเป็นที่จะเติม
ข้อความเช่นนั้นได้

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อว่าว่า ใน
มาตรา ๕ ข้าพเจ้าได้ แปรญัตติไว้กับในมาตรา ๓ แต่ที่ข้าพเจ้าพูดทั้งนี้
พูด ฉะเพาะในอนุมาตราในวรรค ๒ ของมาตรา ๖ หรือจะให้พูดอัน
ไหนก่อน

ประธานสภาฯ ก่อว่าว่า ก็ได้ความตรงกันไม่ใช่หรือ

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อว่าว่า มิได้
คนละอย่าง ในมาตรา ๖ วรรคที่ ๒ ข้าพเจ้าก็แปร ญัตติได้ เหมือนกัน
ข้าพเจ้าจะขอพูดบ้าง ๓. ในทำนองเดียวกับผู้แทนพิทลุงแปรญัตติไว้
ในคำแปรญัตตินั้นมีว่า “แต่ผู้ถูกเพิกถอนอาจอุทธรณ์ ไปยังรัฐมนตรี
ได้ภายใน ๓๐ วัน คำชี้ขาดของรัฐมนตรีนั้นเป็นที่สุด” แปรอย่าง

เดียวกัน เหตุที่แปรทงนั๕ เพราะเหตุว่าในวรรค ๒ ของอนุมาตรา ๖ ตามกฎหมายบัญญัติไว้แล้ว ว่า เจ้าพนักงาน ผู้ ออกใบอนุญาตมีอำนาจอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามคำขอใดๆ ได้เมื่อมีเหตุอันสมควร ถ้าเจ้าพนักงานผู้ ออกใบอนุญาตไม่ออกใบอนุญาตตามคำขอ ผู้ขออาจอุทธรณ์ ไปยังอธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขภายใน ๓๐ วัน ก็เมื่อลงมติตามวรรค ๒ ให้ สติพิ๕ ที่ไม่ได้รับผลตามคำขอ ร้องอุทธรณ์ ไปแล้ว แต่เหตุใดในวรรค ๒ ของอนุมาตรา ๖ ในร่าง อธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขเพิกถอนใบอนุญาต จึงไม่ให้เขามีสิทธิอุทธรณ์ ได้ การเพิกถอนใบอนุญาตของเขา ที่มีอยู่เด๕ นั้น เราจะช๕ ชาติ ที่เดียว หรือว่า อธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขทำการให้ โดยยุติกรรมได้ ที่เดียว เรายังเป็นห่วงอยู่อย่างยิ่งว่า คำสั่ง ของ อธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขนั้น อาจผิดพลาดไปได้ จึงอยากจะให้มีผู้พิจารณา คำสั่ง ของอธิบดีนั้นว่า จะเหมาะและถูกต้องหรือไม่เพียงใด ด้วยเหตุนี้๕ แห๕ ราชเจ้าจึงขอแปรญัตติว่าให้ ผู้ถูก เพิกถอนใบอนุญาต มี สติพิ๕ ที่ จะ อุทธรณ์ ไป ยัง รัฐมนตรีได้ คงได้เสนอคำแปรญัตติไว้แล้ว

ร.ค. ถก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว ว่า ตามที่กรมวิชาการได้แถลงมาเมื่อก่อนว่าไม่ได้ คัด สติพิ๕ ที่จะให้ อุทธรณ์ ไปยัง รัฐมนตรีได๕ นั้น ราชเจ้าเห็นว่ากรเขียนกฎหมายเราไม่จำเป็นที่จะต้องมีอยู่ เพราะเราเขียนกฎหมายก็เพื่อจะให้คนเข้าใจ ไม่ใช่เขียนกฎหมายไม่ให้คนเข้าใจ ทำไมจะต้องให้มีมันอยู่ด้วย เมื่อต้อง

การจะให้ותרณ์ได้ ถึงรัฐมนตรีเช่นนี้ ก็เขียนไว้ให้ชัดไม่คิดว่า
หรือคิดว่าที่จะเขียนกฎหมายให้คนไม่เข้าใจเช่นนั้น

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ ก่อว่า ท่านสมาชิกที่แปร
ญัตติทั้ง ๒ ท่านนั้นแปรญัตติตรงกัน และเมื่อพิจารณาคุณพระราชบัญญัติ
ให้คดีแล้ว จะเห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเพิกถอนใบอนุญาตเท่า
นั้น คือในวรรคสุดท้ายที่สุดของมาตรา ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
วรรคที่ ๒ ของมาตรา ในเรื่องที่ว่า ไม่อนุญาตให้มีเครื่องวิทยุ
เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเพิกถอนใบอนุญาตเท่านั้น ในเรื่อง ที่เกี่ยวข้อง
การไม่อนุญาตให้มีเครื่องวิทยุ นั้น ในวรรคนั้นไป บอกว่าค่าชดเชย
ของอธิบดี กรมไปรษณีย์ โทรเลขให้ถือว่า ถึงที่สุดในเรื่องไม่อนุญาต
ตามข้อบังคับของอธิบดี แต่ในเรื่องเพิกถอนใบอนุญาตนั้นคือในวรรคสุดท้าย
ท้ายนั้นไม่ได้มีข้อความโดยเด็ดขาด บอกว่าค่าชดเชยของอธิบดี ถึงที่
สุดเป็นแต่บอกว่าอธิบดีอาจเพิกถอนใบอนุญาต อาจจะร้องเรียนไปยัง
เจ้าหน้าที่ใหญ่สูงขึ้นไปอีก ค่าที่ดินของเจ้าหน้าที่เป็นเด็ดขาดนั้น
ข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นกรจำกัดสิทธิที่จะเขียนได้อย่างนี้เสียอีก ข้าพ
เจ้าคิดว่า ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อไม่ได้รับความพอใจ จากค่าช
ขาดของรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ ยังอาจจะร้องเรียนไปยังนายกรัฐมนตรี
และคณะรัฐมนตรีพิจารณาได้อีกชั้นหนึ่ง ด้วย ด้วยเหตุนี้ แล
กรรมการจึงเห็นว่าไม่น่าจะเติมข้อความดังกล่าวแปรญัตติไว้ นั้นลงไป
ปล่อยให้ให้ราษฎรมีสิทธิมากกว่าที่จะจำกัดได้

ขุนอินทรมุข ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่ คำ
 อภิปรายของคณะกรรมการที่รับแล้วว่ ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
 มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ได้ ก็เมื่อเช่นนั้น แล้วถ้าหากว่ เราไม่เขียนกฎ-
 หมายให้มันชัดแจ้ง ภายหลังอุทธรณ์ ไม่ได้จะไปร่วว่ กระไร ถ้า
 เราเขียนกฎหมายว่ ให้เขาอุทธรณ์ ได้ตามนัยของกฎหมายแล้ว จะ
 หมายความว่า การเขียนเช่นนั้น การแปรญัตติเช่นนั้น จะเป็นผลดีใช้ใหม่
 บ่อยรับอยู่แล้ว ที่กรณีที่ไม่ออกใบอนุญาตให้เขา เขาย่อมอุทธรณ์
 ได้ แต่ด้วยนั้นให้เขาอนุญาตข้อไปแล้ว มีเครื่องรับวิทยุแล้ว ราคา
 หดयर้อยบาท แต่ด้วยนั้นเจ้าพนักงานเพิกถอนอนุญาตเสียไม่ให้เขา
 ใช้ เราจะเคือคร้อนเพียงไร มันไม่ยังไปก่ว่ ไม่ออกใบอนุญาตหรือ
 ก็เมื่อรับอยู่แล้วว่ เมื่ออธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขเพิกถอนใบอนุญาต
 เขาแล้วว่ และให้เขามีสิทธิอุทธรณ์ ได้อย่างกรรมการว่ แล้ว เรา
 เขียนกฎหมายให้ ชัดเสียว่ ให้เขา อุทธรณ์ได้ จะไม่ยุติธรรมก็ก่ว่
 หรือ โปรดพิจารณาคุให้ดี

ขุนวรดิษฐ์ คุรณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
 ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านพิจารณาวรรคท้ายได้เถียงกันนี้ สักหน่อย
 ซึ่งมีความอย่างนี้ “อธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขอาจเพิกถอนใบอนุญาต
 เมื่อผู้รับใบอนุญาตทำการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระ-
 ทรวง หรือเงื่อนไขซึ่งได้กำหนดไว้ในใบอนุญาต” แล้วจะก้อจึง
 เพิกถอน หมายความว่าถ้าเขาทำผิดกฎหมายจึงเพิกถอนไม่เหมือนกัน

ในวรราชวังบนนั้น เพราะเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากอธิบดีกรม
ไปรษณีย์ โทรเลข เพิกถอนโดยอีกนัยหนึ่งไม่ได้ ทำผิดกฎหมาย ผ่าน
กฎหมายแล้ว ผู้ซึ่งถูกเพิกถอนนั้นย่อมมีสิทธิฟ้องได้ตามพระราช
บัญญัติว่า ด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่ง
เป็นวิธีที่แยกคดียกฟ้องที่จะไปร้องเรียนรัฐมนตรีเสียอีก เพราะว่า
การที่เราจะไปร้องเรียนรัฐมนตรีนั้น รัฐมนตรีนั้นเป็นเจ้าของกระทรวงอัน
หนึ่งอันเดียวกัน อาจจะไม่ทำให้เราได้รับความยุติธรรมพอ เพราะ
เหตุฉะนั้นเมื่อมีกฎหมายบังคับอยู่เช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเท่าที่รัฐ-
บาลร่างมาแต่เดิมนั้นเป็นการชอบอยู่แล้ว

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัด สกลนคร กล่าววาท
ข้าพเจ้าและเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าคงจะเข้าใจความประสงค์

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าววาท ข้าพเจ้าไม่อยากจะรังเกียจอธิบดี
กรมไปรษณีย์ โทรเลข แต่ว่าข้าพเจ้าอยากจะต้องตั้งข้อตั้งเกิดตั้งข้อหนึ่ง
ว่า เมื่อมีกฏหมายมีกฎหมายฉบับหนึ่ง มีบทอีกฉบับหนึ่ง ให้อำนาจ
อธิบดีแอมไซดตเหลือเกิน ในเรื่องโรงแรมที่เราเพิ่งเสร็จไปแล้ว ค่า
ข้อใจของอธิบดีกรมตำรวจ เราก็ให้อุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้ เมื่อ
มีกฏหมายเรื่องโบราณวัตถุ ค่าข้อใจของอธิบดีกรมศิลปากร ก็ต้องให้
อุทธรณ์แก่รัฐมนตรีได้ เพราะเหตุนั้นในชั้น ข้าพเจ้าขอสนับสนุนคำ
แปรญัตติของผู้แทนพัสดุเพื่อความเสมอภาคในระหว่างอธิบดี

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัด นครศรีธรรมราช
กล่าวว่า กฎหมายนั้นความจริงตามที่คณะกรรมการได้กล่าวมาแล้ว

นั้น ถูกต้องแล้ว คือว่าตามหลักกฎหมาย หมายความว่า สิ่งใดไม่
 ห้ามสิ่งนั้นก็อนุญาต แต่ว่าฐานะสิทธิที่ท่านกล่าวถูกหลักฐานแต่เขียน
 มาผิด หมายความว่า ถ้าในกรณีที่ไม่อนุญาตตามคำขอ นั้น ท่านให้
 อุทธรณ์ ไปยังอธิบดี แล้วอธิบดีสั่งแล้วถึงที่สุด แต่ในการถอนอุท-
 ธรณ์นั้นท่านไม่บอกให้เขาอุทธรณ์ แล้วในกรณีปลายไม่บอกให้เขา
 อุทธรณ์ ในกรณีต้นจะไปบอกให้เขาอุทธรณ์ทำไม ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็น
 วิชาการที่หม่อมหมิม หลักกฎหมายกรรมวิธีการเข้าใจแล้ว จะไม่ให้เขา
 อุทธรณ์ ในวาระปลาย ในวาระต้นก็ควรจะต้องถึงด้วย หมายความว่า
 ว่าจะให้ ถึง รัฐมนตรี หรือ ศาล อย่างที่ ผู้ แทน หนอง คาย ได้ กล่าว แล้ว
 อย่างที่ผู้ แทน หนอง คาย ว่า เราอาจจะฟ้องต่อศาลปกครองได้ ในวาระ
 หนึ่งก็ฟ้องต่อศาลปกครองได้ เพราะฉะนั้นจะเขียนไว้ทำไม เมื่อจะ
 เขียนไว้ ก็ควรที่จะเขียนไว้ได้เสียให้เหมือนกันทั้ง ๒ วาระ เพราะฉะนั้นเมื่อ
 จะขึ้นตามร่างกรรมวิธีการ ตามวาระหนึ่งแล้ว ในวาระ ๒ นั้นก็ควรที่จะ
 ได้รับคำแปรญัตติของผู้แทนพิทักษ์

ค. เทียม ศรัพพิชัย ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม กล่าว
 ข้าพเจ้าอยากจะพูดตรง ๆ ว่า อธิบดีกรมไปรษณีย์เดี๋ยวนี้ ไม่ใช่
 อธิบดีกรมไปรษณีย์ต่อไป ข้าพเจ้าและเพื่อนสมาชิกเป็นอันมากเชื่อ
 ในเกียรติยศของท่านอธิบดีเดี๋ยวนี้เป็นอันมาก แต่ขอให้ท่านอธิบดีจง
 ระวังต่อไป เพราะฉะนั้นในการที่ให้อธิบดีมีอำนาจในทางกฎหมายเกี่ยว
 กับการอุทธรณ์ นั้นเป็นถึงที่สุดแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ชอบ และไม่รักที่จะ

อ่านดูตาม เพราะว่าอย่างหนึ่งเราให้ราษฎรเรามีสิทธิที่จะอุทธรณ์
หรือร้องไปถึงรัฐมนตรีก็เดี๋ยวนี้ เราออกกฎหมายสำหรับการตั้ง
ตำรวจอนุญาตให้ท่านอธิบดีแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า เราใช้ความรอบคอบ
อาจจะยังไม่พอ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านจงได้ ให้เกียรติยศแก่ราษฎร
เสมอภาคกันสักหน่อย

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี กล่าวว่า รู้ดีว่า อธิบดีกรม
ไปรษณีย์ฯ นั้น วันนั้นถูกแฉกแตก มากเหลือเกิน เพราะว่า ความจริง
ข้าพเจ้าอยากจะเรียนกับท่านสมาชิกว่า อธิบดีกรมไปรษณีย์ฯ ไม่มี
ความมุ่งหมายที่จะรวบรวมอำนาจในกรณีนี้ไว้ ตรงกันข้ามอยากจะให้ท่าน
มีวิทยุกระจายเสียง มีเครื่องรับมาๆ เพื่อจะได้ค่าทะเบียนมาก เพราะ
ฉะนั้นในการที่จะเขียนกฎหมายเป็นรูปอาญา ตอนต้นบอกมาให้เด็ด
ขาดแล้วก็ตอนที่ ๒ จะอุทธรณ์ก็เขียนให้มันคล้ายกันเท่านั้น แต่ทว่าใน
ความมุ่งหมายนั้นจะอุทธรณ์ ถึงไหนก็ได้ ไม่มีข้อร้องเลยในข้อนี้

นายเนย สัจมา ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าคนหนึ่งที่เคยอ่านหนังสือ มามากเหมือนกัน และโดยจะเพราะ
ความเห็นของกรมการปกครองต้องแล้ว เพราะเหตุว่าไม่จำเป็นต้อง
เขียนได้ อำนาจในการปกครองนั้นจะอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่
ก็ได้ เพราะเหตุว่าไหนๆ มาตรา ๒๕ ก็มีความชัดเจนว่าให้รัฐมนตรี
พิเศษราชการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ

เห็นว่าเจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของ รัฐมนตรี ปฏิบัติ
การไม่ถูกต้องด้วยกฎหมายซึ่งได้มอบให้ ไปยังที่อุทธรณ์ ได้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอสนับสนุนท่านสมาชิกทุกภาคเมื่อ ก ข ข้าพเจ้าเห็นว่าได้เคียงกัน
มานานแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ปัญหาที่จะวินิจฉัยมีว่
จะเต็มหรือไม่เต็ม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเต็ม..... ผู้แทนพัทลุง
เสนอว่.....

ร.ต. ถัง รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่ ข้าพ-
เจ้าได้เสนอว่ ให้เพิ่มอีกวรรคหนึ่งว่ “ถ้าผู้รับอนุญาตเห็นว่าค่า-
ตั้งของยิบคี้ กรมไปรษณีย์ โทรเลข ยังไม่ ชอบด้วยความยุติธรรม
ผู้รับอนุญาตอาจอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าหน้าที่ภายใน
ในกำหนด ๓๕ วัน ค่าชดเชยของรัฐมนตรีนั้นให้ ถือว่ถึงที่สุด”

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ฟังชัดหรือยัง ถ้าไม่ชัด
ข้าพเจ้าจะอ่านอีกหนหนึ่ง ผู้ใดเห็นว่าควรเต็มในมาตรา ๕ ตามที่ผู้แทน
พัทลุงว่จะเต็มหรือไม่เต็ม เพราะมีผู้แปรญัตติได้ ๒ คน คือ ๓๕ วัน
และ ๓๐ วัน ผู้ใดเห็นว่าควรเต็มมาตรา ๕ ตามที่ผู้เสนอแปรญัตติขอ
ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นควรว่ให้คงไว้
ตามร่างกรรมาธิการเสนอมา ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

มีต้นราชทินกมื่อ ๒๗ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันว่าไม่เต็มมาตรา ๕
* ใครแปรญัตติไว้บ้าง

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวก่อน
ที่ข้าพเจ้าจะพูดประการใดนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะถามกรรมการก่อนว่า
ใบอนุญาตให้มีเครื่องวิทยุกระจายเสียงเพื่อเก็บไว้ นั้น จะให้ใช้
ได้ตลอดกาลหรือไม่ หรือว่าจะต้องมาเปลี่ยนในวันที่ ๓๑ มีนาคมแห่งปี
ที่ออกใบอนุญาตนั้นทุกปี ขอทราบเสียก่อน

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ กล่าวก่อนว่า กรรมการขอ
ชี้แจงว่า ความประสงค์ของมาตรา ๕ เรื่องใบอนุญาตให้มีเครื่อง
วิทยุเพื่อเก็บไม้นั้น ประสงค์ให้ใช้ได้ตลอดกาล แต่จำอาจะมี
บางกรณีที่ไม่รู้ทำผิดจนก็อาจถูกถอนได้ ก็ว่าไม่ต้องแก้ระเบียบ
ทุกปี ๆ

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวต่อว่า ข้าพ-
เจ้าไม่เถียงในเรื่องเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ เพราะถ้าหากว่าผู้ใดก็ต้องผิด
ข้าพเจ้าเข้าใจแล้ว แต่ข้าพเจ้าถาม จะต้องเป็นใบอนุญาตที่ใช้ได้
ตลอดกาลหรือไม่ ถ้าหากว่าใช้ได้ตลอดกาลแล้ว ข้าพเจ้าไม่แปร
ขอให้ผ่านไป .

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า ท่านสมาชิก เวลาท่านพูด
ท่านต้องรักษาระเบียบ ท่านเป็นสภาฯ เป็นที่ทำการของรัฐบาล เป็น

ของบ้านของเมือง เพราะฉะนั้นถ้าใครไม่รักษาระเบียบ เป็นอันสุดท้าย
ข้าพเจ้านิ่งทน ข้าพเจ้าไม่ยอม ต้องให้เกียรติยศแก่ประธานบ้าง
ท่านต้องพูดกับประธาน ท่านจะพูดกับกรรมาธิการกับใครไม่ได้

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๖ มาตรา ๘

นายทองอยู่ พนมพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด ชนบุรี กล่าว
ในมาตรา ๘ บรรทัดที่ ๒ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติได้ คือตัดคำว่า "สยาม"
ออก แล้วเติมคำว่า "อินโด" ลงไป ทั้งนี้เพื่อให้โอกาส
คุณถึงอากาศยานอื่นๆ มีฉะนั้นอากาศยานชาวต่างประเทศกฎหมาย
จะคุ้มครองไม่ถึง

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมาธิการ กล่าว ว่า ในมาตรา ๘
เราว่าถึง อากาศยานสยามโดย เฉพาะ เท่าที่เกี่ยวกับต่างประเทศ
แต่เดี๋ยวก่อน ขอให้ท่านดูมาตรา ๘ มีทั้งสยามและต่างประเทศ คือขอ
ขแรงเสียด้วยว่า ในมาตรา ๘ นี้ ว่าด้วยการตั้งหรือใช้ เครื่องวิทยุใน
อากาศยานสยาม ส่วนมาตรา ๘ ว่าด้วยการสร้างวิทยุในอากาศยาน
สยาม หรือ ต่างประเทศ ก็ได้แยกให้ชัดออกไป ไม่งั้น เดี๋ยวก่อน
กรรมาธิการ

นายทองอยู่ พนมพันธ์ ผู้แทน ราษฎรจังหวัด ชนบุรี กล่าว ว่า
เรื่องอากาศยานอื่นใดนั้น ข้าพเจ้าหมายถึงอากาศยานของชาวต่างประ-
เทศ ไม่ใช่อากาศยานของรัฐบาลต่างประเทศ คนชาวต่างประเทศ
อาจซื้อหรือตั้งเข้ามาก็ได้ นิสิตของชาวต่างประเทศมากกว่าคนไทย
ท่านจะว่ากระไร

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ กล่าวหาว่า ประเด็นไม่ได้ใช่
ถึงเพียงนั้น เป็นแต่ว่ารัฐบาลได้ร่างมาว่า มาตรา ๘ นั้น ว่าด้วยอากาศ
ยานดัดยาม คือการตั้งหรือใช้วิทยุในอากาศยานดัดยาม ส่วนในมาตรา
๘ นั้น ถึงจะมีเกี่ยวกับต่างประเทศ

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ขอเสนอให้ตั้งมติ

ร.ค. ดอน วงษ์โค รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใด เห็นควรให้เป็นไป
ตามร่างของกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าให้เป็นไปตาม
ร่างของกรรมการ

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๘

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ กล่าวหาว่า กรรมการ ขอ
แก้ถ้อยคำบางคำเพื่อให้ได้ความชัดขึ้น เกี่ยวกับวิทยุก่อน ในบรรทัด
ที่ ๓ ของมาตรา ๘ หลังคำว่า " ยาน " นั้น เติมว่า " ของต่างประเทศ
หรือของดัดยาม " ส่วนคำว่า " ดัดยามหรือต่างประเทศ " ที่อยู่ข้าง
หลังคำว่า " ยาน " เติมนั้น ให้ตัดออก ตัดออกแล้วอ่านได้ความ
ว่า " ห้ามมิให้เรือหรืออากาศยานของต่างประเทศหรือของดัดยามออก
จากของกระทรวงกลาโหม "

นายเนย สุจีมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
เมื่อข้าพเจ้า อ่านร่างของรัฐบาล ที่แรกเข้าใจดี แต่มาอ่านของ
กรมการที่แก้ไขใหม่ “ นอกจาก ของกระทรวงกลาโหม.....”
บางที่อาจอาศัยของกระทรวงกลาโหมจะว่าอย่างไร-กระทรวงกลา
โหมต่างประเทศ

นายสนิท เจริญรัฐ กรมการ กล่าวว่ เพราะเหตุที่
กรมการเกรงว่าจะลำบากหม่าม คงจะแก้ไขใหม่ คงที่
ได้อ่านแล้ว เพราะเหตุว่าถ้าเอาต่างประเทศไปไว้เสีย หรือของสยาม
คำอ่านนอกจากของกระทรวงกลาโหม คอลดีไฟ ของสยาม เพื่อให้
ชัดตั้งของกระทรวงกลาโหมต่างประเทศก็ต้องอยู่ในของต่างประเทศ
ข้างคั่นนี้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ นายเนยฯ พอใจหรือยัง
นายเนย สุจีมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
ผ่านไปได้

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๘, มาตรา ๑๐, มาตรา ๑๑
ร.ค. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่
ในมาตรา ๑๑ นั้นตามร่างเดิมของรัฐบาล ไม่ต้องรับผิดชอบในการศูนย์
วิทย์ใช้การไม่สะดวก หรือพนักงานวิทย์คนใดบกพร่องต่อหน้าที่อัน
เกี่ยวข้องแก่การรับการส่ง หรือการส่งมอบข่าวสารวิทย์ใด ๆ และพนักงาน

งานนั้น ๆ ก็ไม่ต้องรับผิดชอบในการศูนย์หายหรือเสียหายนั้น ๆ เว้นแต่คนจะก่อให้เกิดขึ้นโดยจงใจ หรือโดยฉ้อฉล หรือโดยความประมาทเดินเตล็ด ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ คือตั้งแต่คำว่า มาตรา ๓๑ รัฐ-
 ชาติไม่ต้องรับผิดชอบในการศูนย์หายหรือเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งหากเกิดขึ้นเพราะเหตุที่เครื่องวิทยุใช้ การไม่สะดวก นอกนั้นคัด
 ออกหมด ข้าพเจ้าใช้คำว่า "อันเกี่ยวแก่การรับสั่งหรือการส่งมอบ
 ว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขาเปรียบราษฎรมากเกินไป ในที่ว่า
 หรือพนักงานวิทยุคนใดบกพร่อง คือ หน้าที่อันเกี่ยว แก่การรับสั่งหรือ
 การส่งมอบข้างสารวิทยุใด ๆ และพนักงานนั้น ๆ ก็ไม่ต้องรับผิด
 ชอบในการศูนย์หายหรือเสียหายนั้น ๆ นอกนั้นแหละ แต่ยังมีมาบอก
 ใจว่า เว้นแต่คนจะก่อให้เกิดขึ้นโดยจงใจ หรือโดยฉ้อฉล หรือโดย
 ความประมาทเดินเตล็ด นี้ไม่ต้องเขียนได้ก็ได้ กฎหมายอาญามีอยู่แล้ว
 ถ้าฉ้อฉลหรือจงใจกระทำ เขาฟ้องทางกฎหมายอาญาได้ แต่ฉันเรา
 ไม่ต้องรับผิดชอบ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการยุติธรรมเลย เขา
 เปรียบแก่ผู้ใช้วิทยุมากเกินไป เพราะเขาได้รับอนุญาต เขาต้อง
 เสียเงิน เขาต้องซื้อเครื่องมาใช้ ก็เมื่อเจ้าหน้าที่ทำการบกพร่อง
 ด้วยเหตุฉนั้นแล้ว เหตุไฉนจึงไม่ต้องรับผิดชอบ เขาอาจจะมาฟ้องใน
 ทางแพ่งให้ดังโทษอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใช้
 คำว่า ซึ่งหากเกิดขึ้นเพราะเหตุที่เครื่องวิทยุใช้ การไม่สะดวกเท่านั้น

นอกจากนี้ ถ้าเขากระทำการบกพร่องก็ดี หรืออันเกี่ยวแก่การใด ๆ
ก็ดี นั่นอันนั้นเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ควรจะ
รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องออก และแปรญัตติ
ตามที่ข้าพเจ้าเสนอมา

นายสนธิ เจริญรัฐ กรรมการ กล่าว ว่า ทกกรรมการ
มิได้แก้ไขให้ตามที่สมาชิกได้แปรญัตตินั้น เพราะเหตุว่าเรื่องนี้ได้
เคยผ่านกันมาหนึ่งในสภาฯ นี้ คือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ
วิทยุสื่อสารนี้ อันได้มาจากมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโทรเลข
โทรศัพท บกถายนี้ ซึ่งได้โต้เถียงกันอยู่บ้างเหมือนกัน กรรมการ
เมื่อได้แก้ก็ได้ ระลึกลงเหตุผล มิได้ถือตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราช
บัญญัติโทรเลขโทรศัพท ที่เดียว ห้ามมิได้ เพราะเหตุว่าในเรื่องนี้เกี่ยว
กับความรับผิดชอบต่อ มันเป็น ๒ ชั้นอยู่ ซึ่งรัฐบาลเสนอเจ้าพนักงาน
แล้วขอความ ดะเอียดในการ ปฏิบัติการ ถ้าหากว่าท่านต้องการจะ
ทราบ ผลจาก พระราชบัญญัติ โทรเลขโทรศัพท มาเทียบเคียง เรื่องนี้
จะขอให้ อธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลขฯ แจงก็ได้ ถ้าว่าแก้ตามเดิม
แล้ว ผลจะเป็นอย่างไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า เรื่องนี้ยังมีเหตุผลไม่พอ
ขอให้ ชแจงต่อไป

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี กล่าว ว่า ขอประธานฯ ชแจง
ว่า เหตุผลมีอยู่ดังนี้ คือว่าถ้าเราไม่ได้ข้อนี้ แล้วเราเสียเปรียบ

ต่างประเทศ คือเรื่องนี้ได้เรียนข้แจ้ง ต่อสภาฯ มา ครึ่งหนึ่ง แล้ว
 เมื่อคราวทำ พระราชบัญญัติโทรเลขโทรศัพท์ คือมีอย่างนี้ เท่าที่ผู้
 แทนพัสดุได้แถลงเมื่อครั้ง แถลงข้อซักข้อมาเมื่อครั้ง ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ว่าผู้แทนพัสดุเข้าใจว่าเป็นวิทยุกระจายเสียง นี้เราเข้าใจในเรื่องวิทยุ
 โทรเลข คือเราออกจากนี้ไป สมมติว่าไปอังกฤษอย่างนี้ เวลาเรา
 จะออกไป ถ้าทางโน้นบอกพร้อมเราฟังเขาไม่ได้ ถ้าจะทำอย่าง
 ท่าน ถ้าเขาบอกกลับมาเราไม่เรียบร้อยแล้วพร้อมเราได้ หรือ
 ท่านจะ ให้เป็นอย่างนั้น เรามันเป็นอย่างนี้

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่
 ที่ข้าพเจ้า เสนอแปรญัตติมาอย่างนี้เพื่อรักษา สิทธิ ของราษฎร เมื่อ
 อธิบดีฯ ได้ ข้แจ้งอย่างนี้ และเพื่อนสมาชิกไม่ซักข้อ ก็ผ่านไป
 ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่มีใครซักข้อ ผ่านไป
 เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑๒

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่
 ในมาตรา ๑๒ นี้ในบรรทัดที่ ๓ บอกว่ “สถานวิทยุซึ่งตั้งขึ้นโดยชอบ
 ด้วยกฎหมายโดยน้่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล หรือส่วนได้
 เสียของประชาชน” ข้าพเจ้าได้อ่านซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยน้่าจะก่อให้เกิด
 เกิดความเสียหายแก่บุคคล ข้าพเจ้าขอให้ตัดคำว่า “น้่า” ออก
 โดยน้่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย ความกว้างเหลือเกิน อะไรๆ ก็

น่าจะเกิดความเสียหายทั้งนั้น ข้าพเจ้าขอให้ตัดคำว่า "นำ" ออก
กรมวิชาการไม่ตัดตาม ข้าพเจ้า ไปเพิ่มคำว่า "ซึ่งอาจจะก่อ"
ข้าพเจ้าเห็นว่าความใกล้เคียงกัน ข้าพเจ้ายังไม่ชอบ ข้าพเจ้าขอให้ตัด
ออกตามแปรญัตติของข้าพเจ้า

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านจะขอตัดว่าอย่างไร
ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าขอให้ตัดว่า "โดยนำจะ" ออก

นายฉันท เจริญรัฐ กรมวิชาการ กล่าวว่่า ที่จริงควรมันก็
เกือบจะเท่ากัน แต่ว่าเท่าที่ปรากฏในกฎหมายต่าง ๆ แล้ว เมื่อเรา
จะเอาผลในทางที่จะลงโทษคนแล้ว เราไม่เคยเขียนว่า "โดยนำจะ"
หรือ "โดยจะ" เรามักจะมีว่า "อันอาจก่อ" หรือ "ซึ่งอาจก่อ"
อันเป็นสิ่งที่กฎหมายได้ รับรองกันทั่วไปแล้ว กรมวิชาการ จึงแก้
ใหม่ว่า "ซึ่งอาจจะก่อ" ตามที่ได้ ปรากฏในกฎหมายต่าง ๆ นั้น
เข้าใจว่าคงจะไม่เป็นผลแตกต่างกันมากนัก

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า
ผ่านไปได้

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๓, มาตรา ๓๔

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า ใน
มาตรา ๓๔ นั้นมีคำกดับอยู่ในมาตรา ๓๓ คือข้าพเจ้าขอขยับขึ้นไปถึง
มาตรา ๓๓ เพราะความติดต่อกัน ในมาตรา ๓๓ ว่า "ผู้ใดค้าเครื่อง

รับวิทยุกระจายเสียงหรือส่งมิต ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง”
 ที่ในมาตรา ๓๕ ว่า “ผู้ใดนำเข้ามาหรือมีเพื่อใช้” ข้าพเจ้าขอถก
 จากมาตรา ๓๕ ไปได้ ในมาตรา ๓๓ เพราะวาระวางโทษ กำหนด
 โทษ ไม่เหมือนกัน คือการนำเข้ามาและการมี ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่
 เหมือนกัน ข้าพเจ้าขอถกจากมาตรา ๓๕ ไปได้ ในมาตรา ๓๓ ว่า
 “ผู้ใดนำเข้ามาหรือมีเครื่องวิทยุกระจายเสียง” นี้กำหนดโทษมีว่า
 ให้ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ที่ในมาตรา ๓๕ ที่ข้าพเจ้าขอถกนั้น
 มีบอกทำ การฝ่าฝืนคือข้อความในกฎกระทรวงซึ่งว่าด้วยใบอนุญาต
 ผู้ที่มีข้อความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท เท่านั้นเอง ที่
 ข้าพเจ้าขอถกนำมาไว้ข้างบนนั้น เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าคนที่นำเข้ามา
 ควรจะมีโทษมากกว่าคนที่มิได้ใช้ โดยเหตุฉะนี้แหละ ข้าพเจ้าจึง
 ขอแปรญัติคดีคำว่า “นำเข้ามา” จากมาตรา ๓๕ ไปได้ ในมาตรา ๓๓

นายสนธิ เจริญรัฐ กรรมาธิการ กล่าวว่ อันที่จริงท่านผู้
 แปรญัติได้แปรญัติคดีคำว่า “นำเข้ามา” ในมาตรา ๓๕ เท่านั้น
 มิได้เกี่ยวพันเอาถกไปถึงมาตรา ๓๓ แต่เมื่อท่านเสนอขึ้นในที่นี้ว่า
 อยากจะให้ถกไปได้ ในมาตรา ๓๓ กรรมาธิการ อาจจะเวียนให้
 ทราบว่า ในมาตรา ๓๓ นั้นเป็นเรื่องคำวิทษ ส่วนมาตรา ๓๕ เป็น
 เรื่องนำเข้ามา อิมปรตุ ความผิดคนละอย่าง ในมาตรา ๓๓ นั้น
 เป็นความผิดเกี่ยวข้องกับมาตรา ๕ อนุมาตรา ๑ ส่วนในมาตรา ๓๕
 เกี่ยวเนื่องกับอนุมาตรา ๕ ถ้าจะถกเอาขึ้นไปไว้ข้างบนอย่างท่านว่า
 แล้วยังจะยุ่งกันใหญ่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ไม่มีใคร.....

ร.ต. ถัก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด พัทลุง กล่าวว่่า
ผ่านไปได้ เพื่อรักษาเวลา

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๕

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่่า
ในมาตรา ๓๕ นี้ในท้ายวรรค จ้าพเจ้าขอแปรญัตติว่่าให้ตัด "หรือ
ส่วนใด ๆ" ออก เพราะเหตุว่่าในมาตรานี้ได้ตั้งโทษไว้ปรับไม่เกิน
ร้อยบาท คำว่่า "หรือส่วนใด" อาจจะเป็นส่วนเล็กน้อยของ
เครื่องวิทยุ เราทำด้วยมือเองก็ได้ อะไร ๆ นิด ๆ หน่อย ๆ ประกอบ
กันเข้า ถ้าหากเราทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าหากว่่าจะ
ขออนุญาตก็เป็นการเสียเวลามากเกินไป ด้วยเหตุฉนั้นแหละ จ้าพเจ้า
จึงเห็นว่่า ควรตัด "หรือส่วนใด ๆ" ออกเสีย ให้เหลือแต่ว่่า
เครื่องวิทยุกระจายเสียงเท่านั้น เห็นจะพอกับการกำหนดโทษปรับ
ไม่เกินร้อยบาท

นายสันติ เจริญรัฐ กรรมการสภาฯ กล่าวว่่า เรื่องนี้ก็คล้าย ๆ
กันกับเรื่องอาวุธปืน ส่วนของอาวุธปืนอาจจะประกอบเป็นปืนได้ ส่วน
เครื่องวิทยุนี้ เจ้าหน้าที่ทางเทคนิค ซึ่งเป็นกรรมการด้วย ให้ถือ
เป็นหลักฐานว่่าอาจจะประกอบเป็นเครื่องวิทยุได้ ซึ่งตามหลักการ
ซึ่งสภาฯ ได้รับไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราจะควบคุมเครื่อง
ส่งวิทยุ รัฐบาลยังไม่ยอมให้ใคร ๆ มีเครื่องส่งวิทยุตามชอบใจ รัฐ-

ขนาดต้องควบคุมส่วนใด ๆ ซึ่งประกอบเครื่องวิทยุด้วย ส่วนที่ท่านวิตก
ว่าเครื่องวิทยุเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อาจจะต้องทำความยุ่งยาก ต้องไป
ติดต่อกับเจ้าพนักงานนั้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคชี้แจงว่า ส่วนของเครื่อง
วิทยุบางชิ้นบางส่วนเท่านั้น มีข้อโดยฉพาะบางอันเท่านั้นที่จะประกอบ
เป็นวิทยุได้ และซึ่งส่วนเหล่านั้นก็จะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ไม่
ใช้ทุกชิ้น ห้ามมิได้ เพราะฉะนั้นข้อวิตกกังวลจะหมดไปได้

ค. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม กล่าวว่
คำอธิบายของท่านคณะกรรมการไม่มีกรมเรือเลย ขอเสนอให้
ลงมติ

ร.ศ. เนตร พูนวิวัฒน์ รับรอง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไป
ตามกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือพร้อมเพรียงกัน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ กล่าวว่ เป็นอันว่าให้
เป็นไปตามร่างกรรมาธิการ

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑๖, มาตรา ๑๗
นายสนธิ เจริญรัฐ กรรมาธิการ กล่าวว่ ในมาตรา ๑๗
วรรคสุดท้ายนกรรมาธิการขอประทานโทษ ที่จะต้องขอแก้คำ เป็น
คำเทคนิคซึ่งกรรมาธิการผู้หนึ่งได้ ไปสอบส่วนมากก็เหลือเวลาเล็กน้อย
จึงได้มาขอแก้ ในที่นี้ คือว่าในหน้า ๘ วรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๗ นั้น

เช่นเดียวกับที่ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรที่จะเขียนคำว่า " คำสั่ง " ไว้
เช่นนี้ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติเดิมต่อท้ายลงไป ว่าคำว่า " แล้วศาลจะ
มีคำสั่งให้รับ " ออก แล้วก็ในตอนสุดท้าย ของบรรทัดที่ ๒ ตัดออก
แล้วเติมคำว่า " จะรับเสียก็ได้ อ่านได้ " ความดังนี้ " เมื่อศาลพิ-
พากษาว่าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตราก่อน ๆ สิ่งที่ใช้ ในการกระทำ
ผิดนั้นจะรับเสียก็ได้ " อ่านได้ความดังนี้

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ กล่าว ว่า ท่านผู้แปรญัตติ
นั้นไปอ่านเอาร่างเดิมเข้า ที่จริง ร่างที่กรรมการ พิมพ์มาใหม่ มีว่า
อย่างนี้ " มาตรา ๑๘ เมื่อมีคำพิพากษาว่าผู้ใดกระทำความผิดดังมีญ-
ญัติไว้ ในมาตราก่อน ๆ ศาลจะมีคำสั่งให้ รับสิ่งที่ใช้ ในการกระทำผิด
นั้นเสียด้วยก็ได้ " ส่วนที่ท่านจะแปรญัตติ จะตัดคำว่า " มีคำ " ออก
เดี่ยวนั้น กรรมการไม่ขัดข้อง คือแก้แล้วอ่านได้ความว่า " ศาล
จะสั่งให้รับสิ่งที่ใช้ ในการ กระทำผิดนั้น เสียด้วยก็ได้ " เหมือนอย่าง
พระราชบัญญัติสิทธิจับตัวนำยามเมื่อ

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าว ว่า ถ้า
หากว่ายอมอย่างนี้ ความประสงค์ตรงกัน ผ่านไปได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว ว่า
มาตรา ๑๘ ข้าพเจ้ายังติดใจอยู่หนึ่ง ยกมือแล้ว ท่านประธานฯ
จะอนุญาตอยู่แล้ว แต่สมาชิกรู้ก่อน ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติ หรือ
แต่คำว่า " ท่านว่า " นั้น เราได้ตกลงกัน ๒ ปีแล้ว อยากจะขอให้ตัด
ออกเสีย

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ กล่าวว่ายอม

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑๘

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๐

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่ายอม ใน
มาตรา ๒๐ นี้ สำหรับวรรคที่ ๑ ว่า มาตรา ๒๐ เจ้าพนักงานผู้ออก

ใบอนุญาตอาจเข้าในบ้านเรือนหรือสถานที่ เรือหรืออากาศยาน อะไร
นี้ ข้าพเจ้าขอเพิ่มเข้าไปว่า มาตรา ๒๐ เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

หรือผู้แทนที่หนึ่งชื่อของเจ้าพนักงานอนุญาตแสดงเป็นหลักฐาน อัน
นี้ไม่ติดใจแล้ว เพราะ เมื่อพระราชบัญญัติได้ผ่านไปแล้ว

ต้องมีบัตรประจำตัว ที่นวรรค ๒ มีบอกว่า "ถ้าข้าพเจ้าตรงประจำจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ใด ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ฯลฯ" ข้าพ

เจ้าขอจะให้ เป็นว่า "ถ้าข้าพเจ้าตรงหรือนายอำเภอ" ก็แก้เสียให้
ชัดว่า "นายอำเภอ" เพราะโดยมาก นายอำเภอเป็นผู้ที่อนุญาต

แล้ว โดยมากไม่เห็นเจ้าหน้าที่ใดอีกเลย กรรมการจะว่าอย่างไร

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ กล่าวว่ายอม ที่จริงถ้าจะได้ว่า
นายอำเภอเห็นจะลำบากก็จริง เพราะว่าเจ้าหน้าที่ที่ระบุไว้ใน

กฎกระทรวงนั้น บางแห่งไม่ใช่ นายอำเภอ เป็นนายไปรษณีย์ ไปบ้าง
อย่างคอนเมืองอาจจะเป็นนายทหารไปบ้าง ถ้าได้เช่นนั้นจะลำบาก

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง กล่าวว่ายอม
ถ้าเช่นนั้นผ่านไปได้

นายเนย สัจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววาทะ
 ร่างพระราชบัญญัติใน มาตรา ๒๐ แห่ง ตอนท้าย มีความแต่เพียงว่า
 “ตำแหน่งรองจากตน หรือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ เจ้า
 ครองคณบ้านเรือน สถานที่ เรือ หรืออากาศยานใด” คือหมาย
 ความมีเพียงเท่านี้ และแต่ถกรรมาธิการไปได้ว่า “ในเวลาอันสมควร”
 ข้าพเจ้าคิดว่าการที่ไปเติม “เวลาอันสมควร” นี้จะทำให้ความยุ่งยาก
 ให้แก่เจ้าพนักงาน ผู้กระทำตามหน้าที่ เวลาไหน เป็นเวลา อันสมควร
 ข้าพเจ้าสงสัย อาจจะหมายความว่า อาทิ คย ๕ จน จน อาทิ คย ๕ ตก กัสมคกร
 อาทิ คย ๕ ตก แต่อาจจะเป็นเพียงกัน กัสมคกร เพราะฉะนั้น อาจจะ
 ปัญหาในหน้าที่เจ้าพนักงาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย ขอ
 ให้คงเป็นไปตามร่างรัฐบาตดีกว่า

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมาธิการ กล่าววาทะ ทักกรรมาธิการเติม
 คำว่า “ในเวลาอันสมควร” ไว้ นี้ เพื่อจะได้จำกัดความรุ่มร่ามของ
 เจ้าพนักงานที่อาจจะไปทำขึ้นใดด้วยน้ำใจอันไม่สุจริตก็ได้ กรรมาชิ-
 การจึงเห็นว่า เมื่อสมกับประโยชน์ที่ราษฎรจะได้ คือ เช่น ลูกคณบ้าน
 ๕ จะจำกัดลงไปในเวลาหนึ่งเวลาใด เช่น เวลากลางวันเช่นบางท่าน
 แปรญาติ ก็อาจจะมิเครื่องบินต่างประเทศมาในเวลากลางคืน หรือขอ
 ประเดยเดยในเวลากลางคืน เต็มน้ำมันหรือเชื้อเพลิงแล้วก็ตามไป
 เจ้าหน้าที่จะไปตรวจอย่างไรได้ถ้าไม่จำกัดเวลาเช่นนั้น

นายเนย สัจจมา ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าววา
ความประสงค์ ในมาตรานี้ต้องการให้เจ้าพนักงาน ตรวจค้น เพราะ
ฉะนั้นในการที่เราได้ "เวลาอันสมควร" * เป็นของยุ่งยาก เพราะ
เหตุว่า เจ้าพนักงาน จะใช้ เวลาอันสมควร ที่ไหน ตรวจตาม กฎหมาย
เพราะฉะนั้นการที่ไม่เขียนไว้ตั้งแต่ จะกำหนดเวลาใดก็ได้

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการกิจการ กล่าววา กรรมการว่า
แล้วแต่สภาฯ * แต่ที่เขียนมานี้ก็ด้วยความหวังดี

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร กล่าววา ที่
กรรมการเติมไปนั้นก็เพราะข้าพเจ้าแปรรูปคดีให้เต็มเช่นนั้น เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นสมควรที่จะเติม ขอเสนอให้ลงมติ

ร.ต. สอน วงษ์โต ร.ต. วัน รุยาพร ร.น. รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา ผู้โต เห็นควร เติมคำใน
มาตรา ๒๐ วรรคสุดท้าย บรรทัดท้าย "ในเวลาอันสมควร" ตามที่
กรรมการเติมมา ขอให้ ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒๓ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา ผู้โตไม่เห็นด้วย ไปรคยก
มือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๔ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา เป็นอันเต็ม ตามที่เสนอมา
เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔,

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๕

นายสนธิ เจริญรัฐ กรมมาธิการ กล่าวอ้าง กรมมาธิการขอคัด
กล่าว "ว่าการกระทรวงเศรษฐการมีหน้าที่" ในบรรทัดแรกนั้นออก
เพราะว่าคำว่า "รัฐมนตรี" ได้มีคำวิเคราะห์ศัพท์ไว้ข้างต้นแล้ว ทั้ง
* เพราะความรับผิดชอบไม่ได้คัดออก มีวิเคราะห์ศัพท์ไว้ข้างต้นแล้ว
ก็หมายถึงว่า รัฐมนตรีผู้บังคับบัญชาราชการกรมไปรษณีย์ โทรเลข

น.ต. ทดลองชำระนาว่าสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวอ้าง คือว่าที่คงไว้ตามร่าง
เป็นการชอบแล้ว และเป็นแบบที่สภาฯ นี้ได้ทำ คือที่หลังถ้ามีการแก้ไข
ไรแล้ว เราก็แก้ไขมาตราเดียว คือมาตราท้ายนี้ แต่สำหรับมาตรา
แรกนั้นควรจะกำหนดว่า รัฐมนตรีกระทรวงใดเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วน
คำวิเคราะห์ศัพท์ที่กรมมาธิการวิเคราะห์ศัพท์นั้นชอบแล้ว ก็ว่ารัฐมนตรี
ผู้บังคับบัญชา แต่ที่ว่าตอนท้ายควรจะกล่าวไว้เช่นนั้นเป็นการ
ชอบแล้ว

นายสนธิ เจริญรัฐ กรมมาธิการ กล่าวอ้าง ไม่ขัดข้อง

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๖

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า อยากจะตกลงกับกรมมาธิการ คือว่าตามขรรคมตราร่างกฎ-
หมายที่เราออกไปแล้ว มาตราที่บอกให้ รัฐมนตรีมีอำนาจรักษาการ

ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ^๕ เราได้ มาตราสุดท้ายที่สุด เพราะ
ฉะนั้น ถ้ากรรมาธิการ จะเอามาตรา ๒๖ ไป เป็นมาตรา ๒๕ แล้วมาตรา
๒๕ เป็นมาตรา ๒๖ จะขัดข้องหรือไม่

นายสันติ เจริญรัฐ กรรมาธิการ กล่าวว่่า มาตรา ๒๖^๕
เป็นเหมือนหนึ่งบทกระเพาะภาค เพราะฉะนั้นตามหลักบทกระเพาะภาค
แล้วเอาไว้ท้าย แต่ถ้าตามหลักทั่วไปแล้ว ที่สมาชิกท้วงนั้นถูกต้อง
แล้ว เพราะฉะนั้นในที่นี้ควรจะเอาบทกระเพาะภาคไว้ท้าย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า พิจารณาวาระที่ ๒ เดิม^๕
แล้ว ทน พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรจะออกพระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับได้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็นอันออกได้ พระราช
บัญญัติว่าเห็นจำเป็นาญทหาร

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่่า
ข้าพเจ้า ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ
การพลเรือนก่อน เพราะเหตุว่่าพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ
การพลเรือนเป็นแนวที่เดินหน้า ส่วนพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ทหารเป็นแนวที่เดินตามหลัง ขอให้พิจารณาก่อน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า เรื่องนี้ได้ตกลงก่อนแล้ว
แล้วกรรมาธิการก็เข้ามาแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ไปที ข้าพเจ้าได้
ขาดแล้วในฐานะที่เป็นประธาน ฯ

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓

หม่อมเจ้าจรรณไวทยากร จรรณวน ประจักษ์กรมาธิการ
ทรงกล่าวว่่า ก่อนจะดำเนินการพิจารณา คณะกรรมาธิการขอแก้ไข
เพิ่มเติมถ้อยคำเล็กน้อย คือมาตรา ๒๔ เก่า แก้ เป็นมาตรา ๒๕ ใหม่
หน้า ๓๓ ความว่า “ ทหารไม่ว่าตำแหน่งใดชั้นใด ฯลฯ ” หลังคำ
ว่า “ ทหาร ” นั้น ขอเติมคำว่า “ ตลอดจนพลทหาร ” อ่านได้
ความว่า “ ทหารตลอดทั้งพลทหารไม่ว่าตำแหน่งใดชั้นใด ฯลฯ ”
การที่ขอเพิ่มเติมเช่นนี้เพราะว่าคำว่า “ ทหาร ” ได้วางบทวิเคราะห์
ศัพท์ไว้ว่า หมายความว่านายทหารชั้นสัญญาบัตรและชั้นประทวน
แต่ บ้างเห็นจำเป็นัญพิเศษนี้ มุ่งหมาย จะให้ พลทหารที่ต้องประสพอัน
ตรายนั้นด้วย จึงขอเติมคำว่า “ ตลอดจนพลทหาร ” กับอีกแห่งหนึ่ง
หน้า ๓๕ คือมาตรา ๒๗ เดิมแก้เป็นมาตรา ๒๘ ขอให้เติมวรรคใหม่
เพราะว่าพิมพ์ตกไป ก่อนที่ว่า “ บิดาได้รับตลอดอายุ ” ก่อนนั้น
ขอให้เติมวรรคใหม่ว่า “ ภริยาได้รับตลอดอายุหรือจนมีสามีใหม่ ”
คือพิมพ์ตกไป หน้า ๓๕ ขอเติมเป็นบรรทัดที่ ๓ ว่า “ ภริยาได้รับ
ตลอดอายุหรือจนมีสามีใหม่ ”

ขุนส่งมาหารทิศคดี รัฐมนตรี กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอรับทวง
เวลาท่านสมาชิกนิกนุ้ยเพื่อจะขอความกรุณาให้ช่วยกันในชั้นนี้ด้วย
คือว่าพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน แต่เวลาที่เรา
จะมีนี้ มีราวชั่วโมงเดียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความกรุณาช่วยกัน

รักษาเงาว่า ถ้าอย่างไรก็ดีขอให้ออกไปทั้งคู่อ่าให้ออกไประดับ
ใดระดับหนึ่ง ถ้าออกแต่ระดับเดียวแต่ดูเหมือนจะรู้ดีกว่าน่าเกลียด
สักหน่อย ขอความกรุณาช่วยกันเซฟเงาสักหน่อย

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓, ๒, ๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕

ร.อ. ชุมนิรันทรชัย กล่าวว่ มาตรา ๕ มีข้อความจะพูดสั้น ๆ
นายทหารชั้นประทวน สำหรับทหารมีอยู่ ๒ ประเภท คือ นายสิบประ-
จําการจากพลทหารนั่นเอง คิดดูหรือเปล่าว่า เราจะมีเงินให้เพียง
พอหรือไม่ ข้าพเจ้าถามเท่านั้นแหละ

ขุนตํ่าทหารทิศคํ่า กรรมาธิการ กล่าวว่ เรื่องนี้คณะ
กรรมาธิการได้ถามเจ้าหน้าที่และคํ่านวนไว้อย่างคร่าว ๆ ว่าพอ

ร.อ. ชุมนิรันทรชัย กล่าวว่ ผ่านไปได้

นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ คํ่าพระราชบัญญัตินี้ เป็นพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ทหาร แลจกมาตรา ๕ วรรคแรกนั้นคัดออกไม่ได้หรือ เอาไว้แต่คํ่า
วิเคราะห์ที่พิทกเท่านั้นไม่ได้หรือ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรรณ ปรชาน กรรมาธิการ
ทรงกล่าวว่ คือมาตรา ๕ นั้นเป็นแม่บทให้ใช้ ส่วนชื่อพระราชบัญญัติ
นี้บัญญัติโดยปริยาย เป็นชื่อเท่านั้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ามีอำนาจไป

พ.อ. หอดวงวิภากรรัฐกิจ กล่าวว่ามีอำนาจจากตัว ซึ่งควร
ได้รับพระราชทานบำเหน็จและบำนาญ ข้อความที่กล่าวไว้ในร่าง
คตของพระราชมัญญัติ ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าตามซึ่งคณะกรรมการ
ได้บัญญัติมาตรา ๕ ขึ้นมาใหม่นั้นแล้วไปแก้ ได้ที่มาตรา ๕ ใหม่ คือ
หน้า ๓๓ ความในมาตรา ๕ นั้นแห่งไปหรือ หรือที่ ๓ ถ้าหากแห่งไป
เช่นนั้นจริง เมื่อเวลาที่เราร่างพระราชบัญญัติขึ้นมานั้นไปก็จะไปเจอ
ของใหม่ขึ้น คือศัพท์ใหม่บุคคลใหม่ซึ่งจะตั้งเกี่ยวข้องกับพระราช
บัญญัติขึ้น จึงถามว่าถ้าเราจะปล่อยพระราชมัญญัติ นี้ไปในรูปตั้ง
แล้ว จะไม่มีการจัดของประการใดหรือ หากไม่มีการจัดของแล้ว
เมื่อมีเวลาน้อยข้าพเจ้าก็ไม่ขอแก้ ถ้าหากมีการจัดของก็ขอแก้ไขใหม่

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรอรุณ ประธาน กรรมการ
ทรงกล่าวว่ามีไม่มีการจัดของอย่างใด เพราะว่าที่เดิมพดทหารใน
มาตรา ๕ ใหม่ เมื่อว่าพดทหารประสพอันตรายก็จะได้รับบำเหน็จ
บำนาญพิเศษ ไม่ใช่บำเหน็จบำนาญปกติ

พ.อ. หอดวงวิภากรรัฐกิจ กล่าวว่ามีอำนาจในข้อนี้เขาใจอยู่บ้าง
ก็เข้าใจแล้ว แต่ว่าอยากจะขอย้ำว่าเมื่ออ่านมาตรา ๕ แล้ว ผู้อ่านจะคิด
พดทหารออกจากมาตราทันที เมื่ออ่านไปถึงมาตรา ๕ เขา พดทหาร
จะโผล่หน้าเข้ามาทันที จึงจะสงสัย เมื่อเป็นเช่นนั้นคณะกรรมการ
ควรจะแก้ตามที่ขอแก้แล้ว หรือควรจะแก้ ที่มาตรา ๕ นั้นเอง

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ประธานกรรมการ
ทรงกล่าวว่า ตามร่างวิเคราะห์ศัพท์นั้น ในบางประเทศเขามองได้ว่า
เงื่อนไขแต่ข้อความในคอนท้ายจะแสดงความมุ่งหมายเป็นอย่างอื่น แต่
ในประเทศสยามนี้ เราเข้าใจกันเช่นนั้น เราไม่ต้องเขียนลงไป นี่เป็น
แบบร่างกฎหมายในประเทศสยาม เมื่อมีข้อความในคอนใดปรากฏ
ชัดว่าให้ขยายลงไป ก็ให้ขยายเฉพาะในคอนนั้น อันที่จริงบทวิเคราะห์
ศัพท์อันนี้คงมีความว่าเงื่อนไข แต่จะมีข้อความ ปรากฏชัดแจ้งในคอน
อันอื่นมีความเป็นอย่างอื่น คำว่า " ทหาร " ก็หมายความอย่างนี้

พ.อ. หลวงวิภากรรัฐกิจ กล่าวว่า หากท่านประธานกรรมการ
เห็นเป็นอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าใคร่จะขอเติมในมาตรา ๕ นี้ให้แจ้ง
ชัดทีเดียว เติมว่า "เงื่อนไขจะได้กำหนดได้เป็นอย่างอื่น" ดังนี้เพื่อ
ให้เกิดชัดทีเดียว เพราะได้ปรากฏขึ้นในมาตรา ๕ นั้นแล้ว หากว่า
ท่านกรรมการเห็นด้วยก็ขอให้รับไปพิจารณาทีเดียว

นายมงคล รัตนวิจิตร รับรอง

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ประธานกรรมการ
ทรงกล่าวว่า การที่จะเติมหรือไม่เติมก็ได้แต่สุดท้าย แต่แบบที่เรา
วางบทวิเคราะห์ศัพท์นั้น ข้าพเจ้าได้เขียนแล้วว่าในประเทศสยามนี้
เราไม่ได้เติม เป็นที่เข้าใจอยู่แล้ว แต่ถ้าจะเติมว่า "ปรากฏชัดแจ้ง"
เห็นจะดีกว่า

พ.อ. หลวงวิภากรรัฐกิจ กล่าวว่่า หากว่่าท่านกรรมาธิการไม่
รักข้อนี้แล้วใครจะขอให้เติม แต่จะเติมอย่างไร ก็ตาม ความคงจะให้
เป็นนั้น จึงจะไม่ทำให้เกิดความประหลาดใจในขณะที่ย่านไป ๆ

พ.อ. พระยาอภิสงคราม รัฐมนตรี กล่าวว่่า ตามข้อสั่งตั้ง
ของท่านสมาชิกผู้หนึ่งนั้นอยู่ในฐานที่ว่่าเกรงไปว่่าค่าในมาตรา ๕ กับ
ในมาตรา ๒๕ ที่เติมใหม่นั้นจะเกี่ยวของพันกัน แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้า
แก้ ในมาตรา ๒๕ นั้นเองเป็นว่่า “ ทหาร และพลทหารไม่ว่่า ตำแหน่ง
ชั้นใด ๆ ” ถ้าตั้งนั้นแล้วก็ไม่ต้องแก้ ในมาตรา ๕ เห็นว่่าจะเข้าใจกัน
ได้เรียบร้อยดี

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่่า ท่านกรรมาธิการก็ได้ทรงรับรองแล้วว่่าบทวิเคราะห์ที่ศัพทนั้น
ถ้าไม่ได้ปรากฏในที่อื่นแล้วให้หมายอย่างนั้น ในกฎหมายอื่นเราก็มักตาย
แห่งแล้ว เพราะฉะนั้นในกฎหมายนี้เราจะมีด้วยไม่ได้หรือ คำว่่า “ เว้น
แต่จะปรากฏในที่อื่น ” ก็ควรเขียนไว้ ให้เป็นแบบเสีย ท่านว่่าเป็น
แบบที่คิดแล้วทำไมเราจะไม่เอาอย่าง ข้าพเจ้าขอเสนอให้ดังนี้

นิติมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่่า จะเติมหรือไม่เติมในมาตรา
๕ อรรถ ๒ นั้น ผู้ใดเห็นว่่าควรเติมความในมาตรา ๕ อรรถ ๒ ตาม
ที่ มีความว่่า “ เว้นแต่จะปรากฏในที่อื่น ” ถ้าใครเห็นด้วย โปรดยก
มือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๒๘ ท่าน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีใครไม่เห็นด้วย ก็ให้
คงตามร่างกรรมาธิการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๒๘ ท่าน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีใครไม่เห็นด้วย ก็ให้
นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวขอให้ท่านประธานกรรมาธิการ.....

หม่อมเจ้าจรรยา ไทหยกกร จรรยา ประธานกรรมาธิการ
ทรงกล่าวว่า ข้าพเจ้านึกว่าจะเต็มก็เต็มความ ตั้งใจเต็มตอนต้น
วรรค ๒ ของมาตรา ๕ เดิมว่า "เว้นแต่มีความปรากฏชัดแจ้ง เป็น
อย่างอื่น คำว่า ทหาร ในพระราชบัญญัตินี้หมายความว่า นายทหารชั้น
สัญญาบัตรและนายทหารชั้นประทวน" คือเต็มตอนต้นว่า "เว้นแต่
มีข้อความปรากฏชัดแจ้งเป็นอย่างอื่น"

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๖

ร.อ. ชุนนิตกรชัย กล่าวว่ามีใครไม่เห็นด้วย ก็ให้
ว่า "อย่างร้ายแรง" ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะเต็ม ขอให้ระมัดระวัง
ทหารนอกราชการเป็นของสำคัญ ขัดวินัยถึงกับขัดคำสั่งแล้วจะให้บ้านเห็น
บ้านนาฏเป็นการไม่ชอบ ทหารจะอยู่ได้ด้วยวินัย คำที่เต็มนั้นขอให้ตัด
ออกเสียดีกว่า เพราะขัดคำสั่งแล้วจะรอดอย่างร้ายแรงทำไม่ได้

ขุนสมุทรหิระคดี กรรมการ กล่าวว่ เรืองนันทานต์มา-
ชิกผู้หนึ่ง จะ ได้ คุทาง ฝ่าย พลเรือน แล้ว จะ เห็นว่ เป็น การเหมือน กัน
เพราะฉะนั้นขอให้

หม่อมเจ้าวรรณโทยากร อรรถวรรณ ประธานกรรมการ
ทรงกล่าวว่ ในด่อนด้อยค่านัน คณะกรรมการเห็นว่ถ้าใช้ถ้อยคำ
อย่างเดียวกับพระราชบัญญัติพลเรือนได้ก็ควรจะใช้ แต่อันที่จริงใน
การที่จะบริหารตามความชัน ทางฝ่ายทหารทางฝ่ายพลเรือนย่อมต่าง
กัน เนื่องด้วยลักษณะงาน ของทหารกับลักษณะงานของ พลเรือนต่าง
กัน กล่าวคือทหารอยู่ในระเบียบวินัยเคร่งครัดและมีบทบัญญัติแน่นอน
กว่าทางฝ่ายพลเรือน เพราะฉะนั้นการข้ค่าตั้งของทหาร ขอนจะเข้า
สภาพร้ายแรงง่ายกว่า หรือมากกว่าทางฝ่าย พลเรือนทั้ง ๆ ที่ คับท
เหมือนกัน แต่ในการใช้ขอความค่อนนเมื่อปรับเข้าแก่กรณีแล้ว ทหาร
ข้ค่าตั้งนั้นผิดวินัยร้ายแรงกว่าทางฝ่ายพลเรือน คือง่ายกว่าทางฝ่าย
พลเรือน เพราะฉะนั้น ก็ เห็นว่ พอแก่ความต้องการ ของราชการ
ทหารแล้ว

ร.อ. ขุนนรินทร์ชัย กล่าวว่ ผ่านไปเพื่อไม่ให้เสียเวลา

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๘

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๘

หลวง นรินทร์ ประสาศร์เวช ผู้แทนราษฎร จังหวัด จันทบุรี

กล่าวหาว่า ในมาตรา ๘ นั้นข้าพเจ้าได้ แปรญัตติได้ คือวรรค ๒ บรร-
 ทัดสุดท้าย คำว่า "แต่ผู้นั้นไม่ยอมกลับเข้ารับราชการ ผู้นั้นก็หมด
 สิทธิที่จะรับบำนาญต่อไป" ข้าพเจ้าแปรว่า "เว้นแต่ผู้นั้นจะป่วย
 เป็นโรคซึ่งได้รับใบรับรองของแพทย์มาแสดง" ทั้งนี้ เพราะเหตุว่า
 สมมติว่านายพันตรี ก. คนหนึ่งต้องถูกออกเพราะยุบตำแหน่ง และได้
 รับบำนาญเพียงชีพ พอออกได้ ๒ เดือน ทางราชการ ต้องการจะ
 ให้มารับราชการอีก ผู้นั้นไม่สามารถจะมารับราชการได้ ผู้นั้นก็หมด
 สิทธิที่จะรับบำนาญ เพราะฉะนั้นไม่ชอบอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ขอแปรญัตติในข้อนี้

หม่อมเจ้าจรรณไวทยากร จรรยวรรณ ประธานกรรมการ
 ทรงกล่าวหาว่า คือในกรณีที่ไปโดยตามสมควร และมีใบรับรองของแพทย์
 มานั้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาที่คงจะคำนึงถึง ก็ต้องเกรงที่เข้าไปในเหตุสุด
 วิสัย ไม่ใช่ความผิดของผู้ตนเอง คณะกรรมการจึงเห็นว่าจะไม่ควร
 จะเต็ม เพราะเป็นที่เข้าใจอยู่แล้ว

หลวงนรินทร์ประสาทร เวช ผู้แทนราษฎร จังหวัด จันทบุรี

กล่าวหาว่า ผ่านไปได้

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๘

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑๐

นายเนย สัจจมา ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุตรดิตถ์ กล่าวหาว่า

ถึงจะไม่ทันก็ตาม กฎหมาย^{๕๘} เป็นกฎหมายสำคัญเกี่ยวกับประชาชน
เพราะเราจะจ่ายเงินซึ่งเขามีหน้าที่ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอกล่าว
ในร่างแห่งรัฐบาลมาตรา ๓๐ ข้อ ๓ ซึ่งมีว่า "ข้าราชการตำแหน่ง
ซึ่งมีอัตราเงินเดือนชั้นนายพิชเอกหรือนายนาวาเอก" แต่ถกรวม
การมาแก้ไขใหม่ว่า "ข้าราชการตำแหน่งชั้นผู้บัญชาการกองพล
๑" ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่า เวลานี้เรามีผู้บัญชาการ กองพล หรือ
ข้าพเจ้าสงสัยเท่านี้

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรกรรม ประชานุกรมจากร
ทรงกล่าวว่า ที่ร่างตามนั้นคือแปลว่าชั้นอธิบดี ทางฝ่ายพลเรือนเราใช้
ว่าชั้นอธิบดี และทางทหารก็มีนายพันเอกชั้นพิเศษซึ่งเทียบกับพลเรือน
เท่ากับชั้นอธิบดี

นายเนย สุจีมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเรียนถามว่าชั้นผู้บัญชาการกองพล เมื่อเราไม่มีผู้บัญชาการ
กองพลแล้ว เราจะเอาตำแหน่งอื่นมาเทียบได้หรือ หรือมีข้าพเจ้าไม่
เข้าใจ

พด.ค. พระยาประเสริฐสงคราม กล่าวว่า ตามกฎวินัยทหาร
ก็มีเทียบ เทียบชั้นผู้บัญชาการ แม้ที่พักเทียบได้ และนายพลก็มีเทียบ
ได้ คือเทียบตามตำแหน่งที่ได้วางไว้ เพราะเรามีอยู่ ตำแหน่งที่เรา
ใช้อยู่

นายเนย สุจีมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ผ่านไป

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๓, ๓๒

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๓

นายทองอยู่ พนมพัตน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าว
มาตรา ๓๓ น. สำหรับข้าราชการที่จะได้รับบำนาญนั้นจะต้องมี
อายุ ๓๕ ปี ตามร่างนี้ แต่ข้าพเจ้าได้ขอให้เป็น ๕๐ ปี เพราะเหตุว่าบุคคล
ที่จะรับผิดชอบในการงานได้นั้นจะต้องบรรลุนิติภาวะแล้ว ตามธรรมดา
ก็ ๒๐ ปี เพราะจะให้เป็นอย่างอื่น และเพื่อไม่ให้เปิดช่องเงินของ
ราษฎรซึ่งเราจะเอาเงินของเขามาใช้สอย จึงควรจะเป็น ๕๐ ปี ไม่ใช่
๓๕ ปี

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรณ ประธานกรรมาธิการ
ทรงกล่าวตามที่ได้เทียบเกณฑ์ ๓๕ ปีนั้น เพราะตามพระราชบัญญัติ
ข้าราชการพลเรือนที่เข้ารับราชการได้ และให้นับตั้งแต่อายุ ๓๕ ปีเป็น
ต้นไป

ค. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าว
ขอเสนอให้ตั้งมติ

ขุนคุรุการพิจิตร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดเห็นควรเป็นไปตาม
ร่างกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันให้เป็นที่เรียบร้อย
กรรมการ

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๓

พ.อ. หลวงวิภาควรรณกิจ กล่าวว่าเป็นเนื่องจากเราแก้มาตรา &
มาตรา ๓๓ นั้นจะต้องแก้ตามไปด้วยเป็นบางคำ ในมาตรา ๓๓ ว่า
“ผู้ที่เข้ารับราชการก่อนอายุครบสิบแปดปี” เราได้ว่าไว้แต่ใน
มาตรา & ว่า นอกจากได้รับข้ออย่างอื่นแล้วต้องได้รับชั้นประ-
ทอนหรือสัญญาบัตร ในที่นี้เราไม่ได้กล่าวไว้ชัดเจน จะเอาอย่างไร
หรือจะรวมทั้งหมด ก็ขอรวมพลทหารด้วย เพราะน่าจะต้องแก้
เพราะตามความเต็ม หมายความว่าถึงนายทหารชั้นประทวนและสัญญา-
บัตร

หม่อมเจ้าวรรณโद्यากร อรรถพรณ ประธานกรรมการ
ทรงกล่าวว่า ก็คือว่า “ผู้ที่” เกือบจะนับเวลาตั้งแต่อายุเมื่อไร
เพราะฉะนั้น “ผู้ที่” นี้ก็ทวนไป

พ.อ. หลวงวิภาควรรณกิจ กล่าวว่าเป็นผ่านไปไม่ได้ ไม่รัดข้อ

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๕

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๕

ค. ยู่เกียง ทองดงยา กรรมการ กล่าวว่าเป็นมาตรา ๓๕
นั้นพิมพ์ตกไปวรรคหนึ่ง คือ ก. ข. ค. แล้วก็ขอให้เพิ่มข้อง.

คือ ง. เวลาป่วยหรือตาซึ่งรัฐบาลไม่ได้อนุญาตให้รับเงินเดือน ไม่นับว่าเป็นเวลาราชการ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ไม่มีใครควรต้องรอให้ผ่านใบ

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑๖
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑๗

นายจิ่ง จิ่งจิว ผู้แทนราษฎรจังหวัดตง กล่าวคือ ในมาตรา ๑๗ นายเจ้าได้แปรญัตติไว้หลายแห่งด้วยกัน แต่ยังคงใจอยู่แห่งเดียว กล่าวคือ "๕๕" ต้องการแก้ไขเป็น "๖๐" การที่แก้ไขนั้นผู้เพราะเหตุว่า เกษียณอายุ ของข้าราชการพลเรือนกับทหารเท่ากัน จึงต้องการให้ส่วนเท่ากัน

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรกรรม ประธานกรรมาธิการ ทรงกล่าวว่า ส่วนของทหารและพลเรือนที่ต่างกันนั้น คณะกรรมาธิการได้รายงานเหตุผลไว้ในรายงานแล้วว่า ทางข้าราชการทหารนั้น นอกจากจะมีลักษณะตราครุฑแล้ว ยังต้องอยู่ในระเบียบวินัย คือ แปลว่าอุทิศเวลาปกติมากกว่าทางพลเรือน ในการอยู่เวร อยู่ยาม เป็นต้นประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่งทหารมีเกษียณอายุเป็นชั้นๆ ขึ้นไป ทหารจะอยู่รับราชการเป็นเวลานานและอายุสูง เท่าทางฝ่ายพลเรือนไม่ได้ เนื่องด้วยมีเกษียณอายุเป็นชั้นๆ ไป กับในที่สุดมีข้อ

นโยบายอยู่ด้วยว่าควรจะมีเครื่องที่จะสนับสนุนชักชวนให้พ่อเมืองเรา
เป็นทหารด้วย ทั้งนี้เพื่อความต้องการที่จะได้มีนายทหารโดยบริบูรณ์
ประกอบเหตุผลเหล่านี้ ตลอดจนคำนึงถึงข้อความที่ได้อภิปรายกันใน
สภาฯ เมื่อก่อนรับหลักการคณะกรรมการส่วนมากจึงได้ตกลงใน
ส่วน ๕๕ สำหรับทหาร ส่วนทางฝ่ายพลเรือนนั้นคิด ๖๐

หอดวงศรีเขตคันทร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม กล่าวว่า ใน
มาตรฐานข้าพเจ้าก็ได้แปรรูปคดีได้เหมือนกัน อยากจะส่งจนเวลาให้
ข้าราชการทหารก็ พลเรือนก็ดี ความจริงก็มีหน้าที่ทำงานด้วยกัน
คนละสิ่งคนละอย่าง จะว่าอย่างนั้นเป็นพิเศษ อย่างนั้นไม่เป็นพิเศษ
ไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าจะกระไรอยู่ เพราะฉะนั้นอยากจะขอปรารถนา
ประนีประนอมให้มีส่วนเท่า ๆ กันนั้น จะโปรดว่ากระไร

พ.ต. ชูนิรันดร์ชัย กล่าวว่า ความอันนี้ เป็น ความสำคัญ
หากจะเสียเวลาสักหน่อย ข้าพเจ้าขอโอกาสพูดสักหน่อย ทหารทำไม
ถึง ๖๐ สำหรับทหารถึงแม่ ออกกองหนุนไปแล้ว กรณีผูกพันในราช-
การยังไม่ค่อยจะตไปได้จะต้องเรียกมาอบรมฝึกสอนเดือนละหนึ่งครั้ง
จะไปไหนก็ต้อง อยู่ในข้อผูกพัน มากมาย เพราะ ดังนั้น ข้าพเจ้าเห็น
สมควรอย่างยิ่งที่ควรได้ ๕๕

นายจิ่ง จริงจิตรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ที่จริง
ถ้าหากว่า ส่วนของทหาร ๕๕ เมื่อไม่ขยายสิทธิอื่น ๆ ออกไปมากกว่า
พลเรือนข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง ข้าพเจ้าต้องการให้ส่วนเท่ากัน

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่าจะ
ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะ ผู้ใดเห็นควรจะให้
ไปตามร่างกรรมมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะ ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะ เป็นอันเป็นไปตามร่าง
กรรมมาธิการ

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๓๘

นายจิ่ง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่าจะ มาตรา
๓๘ ข้าราชการได้แปรญัตติเหมือนกัน คือคำว่าบดแปรพื้นดิน.....

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๐

นายจิ่ง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่าจะ เมื่อ
เดชาธิการอ่านมาตราตามเดิมหรือมาตราใหม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะ อ่านตามมาตราใหม่

นายจิ่ง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่าจะ ข้าราชการ
ได้แปรญัตติได้ มาตรา ๓๘ เดิมมาตรา ๒๐ ใหม่ นี้ คือคำว่าบด

๘,๐๐๐ บาท ได้แปรรูปคดีให้เป็น ๕,๗๐๐ บาท การที่แปรรูปคดีดังนี้
เพื่อจะถอนเงินได้จ่ายเพื่อประเทศในทางอื่นบ้าง การที่ให้ถึงเดือน
ละ ๕๐๐ บาทเห็นจะพอ

หลวงศรีเขตต์นคร ผู้แทนราษฎรจังหวัดคันทบุรี กล่าวว่่า ใน
มาตรฐานข้าพเจ้าได้แปรรูปคดีได้ขอให้เพียงมีละ ๖,๐๐๐ บาท เดือนละ
๕๐๐ บาท ความจริงก็พอแล้ว เพราะเหตุว่าเวลาดำเนินงานของเรา
ก็ไม่ใช่ร่ำรวยนักหนา แล้วถ้าจะว่ากันแล้วฐานะข้าราชการนั้นดีกว่า
พวกทำนาทำสวน กรรมกร ค้าขายอีก เพราะฉะนั้นถ้าเราเอาเงิน
ไว้สำหรับบำรุงเศรษฐกิจ ทำถนนหนทางให้ก้าวหน้า และอะไร
อย่างอื่นยังมีทำอีกมาก ทั้งได้ขยายอำนาจของข้าราชการชั้นผู้น้อย
ขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้น ก็หวังว่าท่านผู้ที่จะได้รับอำนาจขึ้นสูงเพียง
๖,๐๐๐ บาทนั้นคงจะไม่เสียอกเสียใจอะไร

หม่อมเจ้าจรรณไวทยากร จรรณ ประชานกรรมาธิการ
ทรงกล่าวว่า การที่จะกำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับบำนาญนี้ คณะ
กรรมาธิการเห็นว่าควรจะอาศัยหลักเกณฑ์คำนวณ เพราะพระราช
บัญญัติบำนาญนี้เกี่ยวเนื่องกับการคำนวณ บำเหน็จบำนาญที่คณะ
กรรมาธิการได้ตกลง ไป ในจำนวน ๗,๒๐๐ บาทนั้น อาศัยเกณฑ์
คำนวณดังนี้ ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนี้ ให้บังคับ
ราชการข้าราชการตั้งแต่อายุ ๑๗ ปี เป็นต้นไป และเมื่อถึงอายุ ๕๕
แล้วก็ขาดจากตำแหน่ง เว้นไว้แต่จะต่ออายุเป็น ๖๐ ได้ คราวนี้

เกณฑ์ เวลา ปกติ ก็คือ ตั้งแต่ ๓๗ - ๕๕ รวมเป็น เวลาราชการ ๓๗ ปี
เมื่อคิดในอัตราชั้นสูงของข้าราชการประจำคือพันบาทแล้วก็ตก ๗,๒๐๐
บาท คือเดือนละ ๖๐๐ บาท คณะกรรมการได้เข้าชี้แจงให้เกณฑ์
เช่นนี้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ได้ พิจารณาแล้ว เห็นว่า ขาดเงินให้ลงมติ

นายไค่ ปาณิกบุตร รับรอง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อมีกนลง มติแล้วต้อง
มีข้ออภิปราย

นายมนูญ บริดังทิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องสำคัญ เกี่ยวกับ
กับเงินโดยมาก

นายเทียบ นันทแพทย์ ขุนการพิจิตร รับรอง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรจะเป็นข้ออภิ-
ปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ ท่าน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรลงมติให้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๗ ท่าน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าให้ลงมติ ได้
ผู้ใดเห็นว่าการจะคงได้ตามร่างกรรมการ
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๗ ท่าน
 ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นควรเป็นอย่าง
 ชัด ขอได้ โปรดยกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๒๐ ท่าน
 ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่าให้เป็นไปตาม
 ร่างของกรรมาธิการ ผ่านไป

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๐
 ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผ่านไป
 เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๒

นายเนย สุจีมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
 ในมาตรา ๒๒ นี้ คณะกรรมาธิการมาแก้ที่คำสำคัญ คืออนุมาตรา
 (ก) ซึ่งข้อความเดิมมีว่ หรือถ้าถูกตั้งให้อยู่ในเขตที่อื่นมีกำหนด
 ความกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่กรรมาธิการไปจัดออกเดี่ยว ก็จะต้อง
 หมายความว่า ผู้ที่ถูกตั้งให้อยู่ในเขตที่อื่นมีกำหนดตามกฎหมายว่า
 ด้วยการนั้น จะต้องได้รับบำนาญ ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างย้ง กับ
 รัฐบาลว่ บุคคลที่ถูกตั้งให้อยู่ในเขตที่อื่นนั้น ไม่สมควรเลยที่จะ
 ให้เอาเงินของชาติไป เพราะเหตุว่หากเป็นเช่นนั้น คณะกรรมาธิการแล้ว
 ก็ไม่ควรที่จะให้เบียบำนาญ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้คงได้ตาม
 รัฐบาล

หม่อมเจ้า อรรถ วัชยากร อรรถ วัชยากร ประธานกรรมาธิการ

ทรงดำใจว่า ความชอบก็ได้ ตัดมาข้างต้นหนึ่งแล้ว แต่เหตุผิด
คณะกรรมการได้ยอมคัดออกนั้น เนื่องจากมีมติสมาชิกแปรญัตติข้อ
หลายท่าน และได้คัดออกนั้น ก็อาศัยเหตุที่ว่า การถูกตั้งให้อยู่ใน
เขตที่ค่อนข้างแคบ มิใช่เป็นโทษทางอาญา แต่เป็นวิธีการตำรวจเพื่อ
บ่งชี้ อาศัยเหตุเช่นนั้น คณะกรรมการจึงได้ยอมคัดออก ส่วน
ผู้ที่ถูกเนรเทศตามคำพิพากษานั้น ก็ยอมเข้าอยู่ใน บทว่าด้วยโทษ
อาญาอยู่แล้ว

นายเนย สัจมา ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ข้าพเจ้าทราบความหมาย ตามที่ท่านประธานกรรมการรับสั่ง ความ
ความหมายของรัฐบาลนั้นก็จะให้มันไว้ โดยมาก เป็นลักษณะรูป ผู้
ซึ่งละเมิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งกำหนดเขตให้ อยู่ จะยกตัวอย่าง
เช่น ๒-๓ คน ที่ตั้งไปอยู่ทางภาคเหนือ ลักษณะนี้แหละ ซึ่งเข้าอยู่ใน
บทกฎหมาย ซึ่งรัฐบาล เสนอมา บุคคลผู้ ซึ่งละเมิดบทบัญญัติแห่งกฎ
หมาย พักขรัฐธรรมนูญนั้น เป็นการ สัมควรอยู่หรือ ที่เราจะเอาเงิน
ของชาติให้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการไม่สมควรเลย เมื่อเขากระทำผิดก็
ควรที่จะต้องตัดเสียทีเดียว เงินบำนาญเป็นเงินของชาติ ก็เมื่อเขาไป
ประพฤติชั่วแบบที่เสียหายเช่นนั้น ควรจะหรือ ก็จะได้แก่บุคคล เช่นนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการไม่สมควรให้เลย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในมาตรา ๖ เราก็ได้คัดออกแล้ว ในมาตรา ๕ ก็คงคัดออก
ด้วย ขอเสนอให้ลงมติ

หตวงนรินทร์ประศาสตร์เวช รับรอง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไป
ตามร่างกรรมาธิการ ขอไปรคยก็มีอรน

มีตมาชกยก็มีอ ๕๓ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้
ยก็มีอรน

มีตมาชกยก็มีอ ๒ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่าผ่านไป

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ ข้าพเจ้า
มีความสงสัยนิดหน่อย ขยากจะตามกรรมาธิการ ผู้ที่ถูกคำพิพากษา
ให้ตมตายเพราะทำหน้ดินด้วยศความทจจริตจะได้ รมเบยบำนาญหรือ
ไม่ สงสัยเท่านั้นเอง ผู้ที่มหน้ดินพันศจะได้บำนาญหรือไม่

หม่อมเจ้าจรรณไวทยากร จรรณน ประธานกรรมาธิการ
ทรงกล่าวว่ คณะกรรมาธิการเห็นว่า ควรจะคงความไว้ ตามร่างเดิม
คือมีคำว่ “ ด้วยศความทจจริต ” เพราะกรณีเกิดขึ้นแล้วโดยการ
ตมตตายไปโดยไม่ มีความทจจริตเลย เช่นนี้ จึงไม่ควรที่จะตัด ข้อ
ความตามที่ท่านตมาชิก บางท่านได้ แปรญัตติ ขอให้ตัดคำว่ “ ด้วย
ศความทจจริต ” ออกเดียนั้น เห็นว่า คงไว้ ตามร่างเดิม ของรัฐบาล
ยุติธรรมมากกว่า

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ต่อไป

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๓

นายมนูญ บริดักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว
ว่า มาตรานี้จะเพาะทกกรรมการแก่ ๑๒ เดือน เป็นดี ข้าพเจ้าเห็น
ว่าควรจะได้ ๑๒ เดือน เป็นตามร่างเดิมของรัฐบาล เพราะเหตุว่าถ้า
เราจะผ่อนเวลาไปถึงดีแล้ว เราให้ สิทธิ แก่ข้าราชการมากเกินไป
เพราะเหตุว่าพวกเหล่านี้ที่อยู่ที่ตัวเองจะตั้งเงินนั้นหรือไม่
ถ้าตั้งเงินราชการก็นับคิดออกมา ถ้าไม่ตั้งเงินก็นับอายุเวลาใหม่ เงิน
นั้นควรจะมีเข้าตั้งก็ขอให้ ได้เข้าตั้งเสียเร็ว ๆ จะได้เอาไปใช้จ่าย
ให้เป็นประโยชน์ต่อไป ทกกรรมการแก้ไขใหม่ ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ
ด้วยเลย จึงขอให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

หม่อมเจ้าจรรณโฆทยากร จรรณ ประชาน กรรมการ
ทรงกล่าวว่า ในข้อนี้คณะกรรมการเห็นว่าควรจะมีกำหนดไว้ แต่
ต้องกำหนดนั้นจะนานเท่าไร ก็แล้วแต่สภาฯ การที่คณะกรรมการ
ได้ตกลงให้มีกำหนด ๕ ปี ก็เพราะเห็นว่า กำหนด ๑๒ เดือน อาจจะ
น้อยเกินไป เพราะว่าบุคคลผู้ที่ได้รับบำเหน็จบำนาญนั้น คงจะได้โดย
เอาเงินรายนั้นไปใช้เสียแล้ว และในการที่จะให้ คำนภายใน ๑๒ เดือน
รู้สึกว่าจะไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้นั้นรวบรวมเงินได้ทันกาล เพราะฉะนั้น
จึงเห็นว่า ถ้าขยายกำหนดขึ้นไปอีกได้แล้วละก็ จะเป็นความเที่ยง
ธรรมและให้ โอกาสแก่ข้าราชการผู้นั้นในอันที่จะรวบรวมเงินได้สะดวก
ขึ้น แต่ว่าถ้าเห็นว่า ๕ ปีนั้นเกินไป จะตกลงมา คณะกรรมการก็
ไม่ขัดข้อง

นายทองอินทร์ ภูมิพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น
 กล่าวว่า มาตราหน้าเขาเองเป็นคนแปรรูปคดีชื้อกำหนด ๕ ปี เดี่ยวด้วย
 ข้า เพราะว่ากาให้บ้านเห็นกับบ้านานอนนั้นมันลักษณะต่างกัน ผู้ที่ได
 รัยบ้านเห็นไปแต่จนตาเป็น ผู้ที่มเงินเดือนมาก เช่น ๒๐๐ บาท เมื่อ
 ออกจากราชการ สุ่มคิดว่าเวลาราชการ ๘ ปี ก็ได้บ้านเห็น ๑,๘๐๐ บาท
 ภายในระยะเวลา ๑๒ เดือน จะต้องส่งคืนให้รัฐบาลนั้น ย่อมหาได้ไม่
 ทั้น และเราก็คิดตัวเราเอง เดือนเรามีเงินในสัปดาห์ออกพอถึงกับจะส่ง
 รัฐบาลกันที่หรือไม่ ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งทีถ้าต้องกลับเข้ารับราชการ
 แล้ว ต้องส่งเงินคืนในจำนวน ๑,๒๐๐ บาท ในระยะ ๑๒ เดือน คงหา
 ได้ไม่ทั้น อย่างไรก็ตามก็เราควรให้ โอกาสหาเงินส่งคืนบ้าง

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าไม่เอาเรื่องส่วนตัวมาพูดกันในที่นี้ เพราะเหตุว่า ถ้าเราเขียน
 ได้ ๕ ปีแล้ว ผู้หนักจะเที่ยวแต่ใช้จ่ายเงินส่งรายชื้อรายหมุด แล้วกำหนด
 เวลา ๑๒ เดือนนี้ ถึงแม้ว่าคนนั้นจะไม่มปัญหาหาเงินคืนให้แก่รัฐบาล
 ได้ ก็ไม่เป็นไร เรานับกำหนดเวลารับราชการใหม่ ไม่ใช่บังคับว่า
 จำเป็นจะต้องคืน เพราะฉะนั้นขอให้หนักดูให้มาก

นายทองอยู่ พนมพจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
 ปัญหาทั้งสองฝ่ายนี้ชื้อเงินคืนแล้ว เพื่อส่งวนเวลา ขอให้ลงมติ
 มีสมาชิกยกมือรับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดเห็นควรให้เป็นไป
ตามร่างกรรมาธิการ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิยกยกมือ ๕๒ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดเห็นควรให้เป็นไป
ตามร่างรัฐบัต ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิยกยกมือ ๑๗ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันว่าให้เป็นที่
ร่างกรรมาธิการ

เดชาภิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๕

ค. ยู่เกียง ทองดงยา กรรมาธิการ, กล่าวว่ามีมาตรา ๒๕
บรรพทศที่ ๘ ขอคัดคำว่า "ก่อน" ออก คงอ่านได้ความว่า เมื่อออก
จากราชการตอนหลัง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีใครขัดข้อง ผ่านไป

เดชาภิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๕

หลวงนรินทร์ประสาครโวธ ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
ว่า มาตรา ๒๕ นี้ข้าพเจ้าได้แปรญัตติได้ คือในระหว่างคำว่า "ประ-
สพอันตราย" ข้าพเจ้าแปรญัตติให้เต็มว่า "ประสพ อันตรายโดย
ต้องบาดเจ็บหรืออุปัทวเหตุหรือเจ็บป่วยเป็นโรค" ทั้งนี้ก็เพราะว่า
เพื่อให้พระราชบัญญัติขึ้นชัดเจนว่า ผู้ที่ประสพอุปัทวเหตุ ประสพ
อะไรลงไป ชัดชัดอย่างว่า ทหาร บางทีอาจจะประสพอุปัทวเหตุใน

การสืบสวน เจ็บเป็นโรคก็ได้ อย่างตัวอย่าง ที่ว่า ทหาร กรมแผนที่
ต้องไปสำรวจภูมิประเทศ จะต้องเดินฝ่าดงไป บังเอิญในที่นั้นมีมา-
เตเรียอย่างร้ายแรงชนิดหนึ่ง จนต้องหยุดพักภาพเช่นนั้นแล้ว ควรจะได้
รับบำนาญตามพระราชบัญญัติด้วย จะเป็นการยุติธรรม อีกประ-
การหนึ่งข้าพเจ้าชอบตัวอย่าง ที่ปรึกษากรมตำรวจ ซึ่งได้ ถูก
ตั้งเข้ามาประจำอยู่ในดงยามและภายหลังได้ตายลงไป แต่เรายังให้
บำนาญตามสมควร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติได้เช่นนี้

หม่อมเจ้า อรรถวิทย์ วัฒนวิทย์ ประชาน กรมมาธิการ
ทรงกล่าวว่า ตามข้อความอันนั้นที่ส่งประกศของท่านแล้ว เพราะ
ข้อความที่ว่า " ประศพนครายถึงทุกพดภาพ " อาการนั้นไม่สำคัญ
จะเป็น อาการ อย่างไรก็ตาม แต่ถึงทุกพดภาพแล้ว ก็เข้าอยู่ใน
เกณฑ์ที่จะได้รับบำนาญตามนี้ เพราะฉะนั้นท่านได้รับความพอใจแล้ว

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ขอเสนอให้ตั้ง

นายมีง เตหาเรณู รัยรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใด เห็นว่าควรเป็น
ตามร่างกรมมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีดมาชกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าผ่านไป

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๖, มาตรา ๒๗

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี กล่าว
ในมาตรา ๒๗ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติได้ คือบ้านนาญพิเศษที่ให้บุตรได้
๒ ส่วน ภริยา ได้ ๑ ส่วน และมีคามารดา ๑ ส่วนนี้ ควรให้บุตรได้
เพียงส่วนเดียว บิดามารดา ๒ ส่วน เพราะบิดามารดา มีคุณต่อบุตร
อุปการะบุตรเป็นอย่างยิ่ง เราควรจะต้องระงับคุณบิดามารดาเป็นของ
สำคัญ เพราะข้าพเจ้าได้เห็นว่า ในกรณีที่ระงับของคุณบิดามารดานี้
เราควรจะให้เงินทำนมาก ๆ หน่อย

ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ เพราะกรรมวิธีการได้พิจารณา
โดยรอบคอบแล้ว

ก. เขียม ศรีพิริฐ นายมณฑุ บริสุทธิ์ รับรอง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นด้วยกรรมวิธีการ
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าผ่านไป

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๗, มาตรา ๒๘

นวยใส่อ อินทรประชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สวรรคโลก
กล่าวว่า กล่าวว่า มาตรา ๒๗ ข้าพเจ้าได้ยกมือแล้ว ท่านประธานฯ
ไม่เห็น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านว่าอย่างไร

นายโต อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าว
ว่า มาตรา ๒๕ ได้กำหนดเงื่อนไขอันเฉพาะในการที่จะให้ผู้รับบำนาญ
พิเศษหมกคดีที่ควรได้รับ เช่นกำหนดได้ บิดาได้รับตลอดอายุ แต่ไม่
ปรากฏว่าภริยานั้นจะได้รับไปนานเท่าไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวฯ เขาเดิมแต่
เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๕

นายจิ่ง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวฯ ต่อจาก
มาตรา ๒๕ เดิม ข้าพเจ้าได้แปรญัตติอย่างนี้ ให้เติมมาตราอีกมาตรา
หนึ่งเป็นมาตรา ๒๕ ทวิ ความว่า ทหารผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่
ประเทศอย่างเยี่ยม ให้ได้รับบำนาญพิเศษ อย่างสูง ตามมาตรา ๒๕
และ ๒๕ โดยอนุโลม เมื่อผู้นั้นตายไป ก็ให้บุตรภริยาและบิดามารดา
ได้รับบำนาญพิเศษ ตามมาตรา ๒๖ และ ๒๖ โดยอนุโลม และประ-
กอบด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าแปรญัตติดังนี้
ก็เพื่อให้ประโยชน์แก่คนที่ทำคุณความดี.....

ร.ต. สอน วงษ์โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวฯ
ข้าพเจ้าเสนอให้ดังนี้

ค. เทียม ศรีพิสิฐ รมรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวฯ ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไป
ตามร่างกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันว่าผ่านไปได้
เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๐

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าว
มาตรา ๒๘ ๕ เพราะเห็นแก่เงินของประชาราษฎร ข้าพเจ้า ขอแปร
ญัตติดังนี้ คือข้าพเจ้าขอตัดมาตรานี้ออกแล้วเพิ่มมาตราอีกว่า "ผู้
ที่ได้รับบำนาญอยู่แล้ว ก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คืนเมื่อครบ
กำหนด ๕ ปี นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คืนเมื่อครบ
ตามพระราชบัญญัตินี้"

ร.ค. สอน วงษ์ โท ผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท กล่าว
ขอเสนอให้ลงมติ

ก. เทียม ศรีพิสิฐ รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดเห็นตามร่างกรรมา
ธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันว่าผ่านไปได้

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๐

น.ค. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี รักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่าจะพิจารณา
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญพลเรือนเสียก่อน แล้วจึงลงมติพร้อม
กันทั้ง ๒ ฉบับ เพราะว่าเหลือเวลาอีก ๑๕ นาทีเท่านั้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า เมื่อเหลือเวลาอีก ๑๕ นาที เราประสงค์ จะให้ข้าราชการ
ได้รับบำนาญ ข้าพเจ้าขอเสนอให้รับรองรายงานกรรมาธิการ คือว่า
เสนอได้ตามข้อบังคับที่รับรอง รายงานของกรรมาธิการ ข้าพเจ้า
เสนออย่างนั้น

นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ถ้าหาก
ว่าเรารับรองรายงานกรรมาธิการแล้วก็ไม่ต้องทำอะไรอีก คงยก
มือให้ผ่านไปเท่านั้น ตามที่เป็นมาแล้วไม่ได้พิจารณาอะไรเลย แปร
ญัตติก็น่าไม่ได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า อาน
เดชาภิการสภาฯ อาน มาตรา ๑, มาตรา ๒, มาตรา ๓, มาตรา
๔, มาตรา ๕

หอดวงนรินทร์ประจักษ์พรหม ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า
ในมาตราที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ ด้วยเหตุที่จะต้องทำให้แพทย์
ผู้ชำนาญและปลัดผู้ชำนาญมีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามพระราชบัญญัติ
นี้ด้วย เพราะว่าแพทย์ผู้ชำนาญและข้าราชการสังกัดในกองผู้
ชำนาญนั้น ก็นับว่าอยู่ในความคุ้มครองของรัฐบาล เพราะรัฐบาลได้
ตั้งไปรับตำแหน่งนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติเพื่อให้หน่วย
สังกัดผู้ชำนาญได้รับบำนาญตามมาตรานี้ด้วย

ร.ท. ทองคำ คณายโสภา ผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า ขอเสนอให้ลงมติ

มีตมาชิกบริบรของ
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวดำ ผู้ใดเห็นควรให้ เป็นไป
ตามร่างกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น
มีตมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวดำ พร้อมเพรียง ผ่านไป
เดชาธิกร อ่าน มาตรา ๕ มาตรา ๖

นายเนย สัจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวดำ
ในมาตรา ๖ นี้ ข้าพเจ้าเสียใจ ซึ่งกฎหมายบ้านนาญทหาร ได้
ผ่านมา ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้ทักท้วง เพราะว่าเป็นเวลากระทันหัน แต่พอ
มาถึงร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้า ขอทราบเรียนที่ประชุมนี้ ด้วย
ความเคารพและจริงใจว่า ตามที่คณะกรรมาธิการมาดัดข้อ ก. ในอนุ
มาตรา ๖ ของมาตรา ๖ ออก คือตั้งนี้ “ถูกตั้งให้อยู่ภายในเขตค้ที่
อันมีกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยกาวนน”

ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวดำ ขอเสนอให้ตั้งมติ

มีตมาชิกบริบรของ
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวดำ ผู้ใดเห็นควรให้ เป็นไป
ตามร่างกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น
มีตมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวดำ พร้อมเพรียง ผ่านไป

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๗, ๘, ๙, ๑๐
 หอวงศัประภาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวคำ
 มาตรฐานข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ดังนี้ ข้าราชการผู้มีอายุครบ ๕๕ ปี
 เว้นไว้แต่ข้าราชการตุลาการ ตามพระราชบัญญัติตุลาการฯ มาตรา
 ๒๓ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติตุลาการฯ ในตอนสุดท้ายคือไปว่า
 ส่วนข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๒๓ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติ
 ตุลาการให้อยู่ในราชการได้ ถึงอายุครบ ๖๐ ปี การที่ข้าพเจ้าแปรเช่น
 นี้ด้วยเหตุว่าข้าราชการตุลาการเริ่มเข้ารับราชการเมื่ออายุ ๒๕ ปี ผิด
 กับข้าราชการทั้งหลาย และได้ใช้วิธีที่อายุโดยเจ้ากระทรวงอย่าง
 ข้าราชการตุลาการนั้นไม่ควรจะมาใช้กับข้าราชการตุลาการ ควรให้
 เป็นอัตรภาพ ไม่อยู่ในอิทธิพลของผู้ใด คงวางไว้ใน รัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๘, ๕๘ แต่ทั้ง ๖๐ ถ้าจะให้ต่ออายุกันได้แล้ว ก็เท่ากับเอา
 ออกจากคนที่ต่ออายุอาจทำให้หน้าที่เขาไปก็ได้ ควรปล่อยให้เขาไป
 ตามอัตรภาพตามรัฐธรรมนูญ และให้ความคุ้มครองไปจน ๖๐ ปี
 ข้าราชการที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินี้ คืออธิบดีผู้พิพากษา กรรมการศาล
 ฎีกา ข้าหลวงยุติธรรม และหัวหน้าของผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ซึ่ง
 มีอยู่ ๒๕ นายเท่านั้น ข้าราชการตุลาการที่ข้าพเจ้ากราบเรียน มา
 ตามพระราชบัญญัติตุลาการฯ มาตรา ๒๓ วรรค ๒ และมาตรา ๒๕
 วรรค ๓ การตั้งชนชั้นสภาผู้แทนราษฎรรับและเมื่อสภาฯ ไม่เห็นชอบ
 ด้วยก็ควรจะแนะนำพระมหากษัตริย์ให้ทรงถอนได้ การที่สภาผู้แทน

ราษฎรมีส่วนควบคุมตุลาการนั้น เป็นการเห็นได้ว่าถ้ามีอะไรบกพร่อง
แล้ว สภาฯ ย่อมจะนำไปให้ทรงชดเชยได้ ข้าราชการผู้ใหญ่ก็น่าจะ
รับราชการถึงชั้นผู้ใหญ่ได้ก็ควรรับราชการมานาน ส่วนที่บอกว่าจะทำไม
ข้าราชการตุลาการถึงให้ได้รับเหตุพิเศษ ข้าพเจ้าขอทราบเรียนว่า
เหตุพิเศษไม่ใช่แต่ข้าราชการตุลาการ แม้คณะรัฐมนตรีก็ไม่มีอายุ
ราชการที่จะกำหนดเหมือนกัน อีกประการหนึ่งท่านจะบอกว่าเมื่อ
เราได้ผ่านไปแล้ว คือข้าราชการทหารให้นานถึง ๕๕ ปี ไม่ใช่ นาน
ถึง ๖๐ ปี เพราะฉะนั้นจะจะให้เหมาะแก่กันไม่ได้ เหตุผลเหล่านี้
ถ้าไม่มีคนอื่นอธิบาย ข้าพเจ้าก็เห็นว่าคงมิได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไป
ตามร่างกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ส่วนมาก ผ่านไปได้
เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓๓, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖,
๓๗, ๓๘, ๓๙

นายจิ่ง จิ่งจี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวคือ มาตรา
๓๘ มี ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้เหมือนกัน คือแปรจากแปดพันให้เป็น
สี่พันแปดร้อย เพื่อจะได้เก็บไว้ขายเพื่อประเทศในทางอื่น.....
ร.ท. ทองคำ ค่ายโสภา ผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า ขอเสนอให้ตั้งมติ

มีมติมาชิกบริวารของ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ผู้ใด เห็นควรให้เป็นไป
ความว่างกรรมมาชิกการ โปรดยกมือขึ้น

มีมติมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา เป็นอันว่าผ่านไป

เสนาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕,
๒๖, ๒๗

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า มาตรา ๒๖ บรรทัดที่ ๒ ท้ายคำว่า "บุตรภริยา" ขอให้เติม
คำว่า "ผู้ตาย" เพื่อให้บุตรภริยาของผู้ตาย กับบรรทัดที่ ๓ ท้าย
คำว่า "อุปการะ" ขอให้เติมคำว่า "ของผู้ตาย" อ่านได้ความ
ว่า "ก็ให้บุตรภริยาของผู้ตาย..." "ที่อยู่ใน ความ อุปการะของ
ผู้ตาย..."

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ไม่มีใครคัดค้าน ผ่านไป
เสนาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๗

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ผ่านไป

นายจิ่ง จริงจิกดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวหา ต่อจาก
มาตรา ๒๗ เจ้าฟ้าได้แปรญัตติว่า ให้เติมมาตราต่อไปนี้เป็นมาตรา
๒๗ ทวิ กำหนดผู้ใหญ่บ้าน หรือราษฎรซึ่งได้ ช่วยเจ้าพนักงาน ทำการ
จับกุมผู้ร้ายหรือติดตามผู้ร้าย ขณะปฏิบัติการในหน้าที่ นั้นได้ ประสงค์

อันตรายถึงบาดเจ็บ ให้ทางราชการช่วยจัดการและออกเงินค่ารักษา
ให้จนหาย และถ้าเนื่องจากบาดเจ็บนั้น ทำให้เป็นเหตุถึงทุพพลภาพ
ก็ให้ได้รับเบี้ยเลี้ยงชีพพิเศษ โดยดำทับตั้งกันนั้น ๒๕ บาท ผู้ใหญ่
บ้าน ๒๐ บาท ราษฎร ๑๐ บาท การขอเบี้ยเลี้ยงชีพพิเศษตามมาตรา
๕ ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรค ๓

ร.ท. ทองคำ คัดย้ายโยกย้าย ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า คำแปรญัตตินั้นข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย ขอให้ลงมติ
มีมติมาชกักรับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใด เห็นควรให้เป็นไป
ตามร่างกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีมติมาชกักรับรองพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ส่วนมาก ผ่านไป
เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒๘

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผ่านไป หมครระเบียบวาระ
ที่ ๒ แล้ว เพราะฉะนั้น ทั้งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญพลเรือนฯ
และทหารฯ ทั้ง ๒ ฉบับนี้ ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นว่า
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ ควรจะออก
เป็นพระราชบัญญัติได้ โปรดยกมือขึ้น

มีมติมาชกักรับรองพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เบนอนว่าพระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๕๒๗ ประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ได้ ต่อไปพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๒๗
ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรระงับออกเป็นพระราชบัญญัติได้ โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกร่วมมือพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ เป็นอันว่า พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๒๗ ประกาศใช้เป็นกฎ-
หมายได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวคือ ก่อน
ที่จะเปิดประชุม ข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประชุมว่า การปรึกษากฎ-
หมายนั้นเป็นกฎหมายสำหรับประเทศ การที่เราจะลงมติกันโดยฉกๆ
เช่นนี้ เป็นการไม่สมควรเลย ในขั้นต้นเราได้ประชุมกันอาทิตย์ละ ๑
ครั้ง ข้าพเจ้าเอง และมีสมาชิกหลายท่าน ขอให้ ประชุม อาทิตย์ละ ๒
ครั้ง แต่ว่าตกไป บัดนี้เรามาประชุมช่วงเวลา ๕ นาที กฎหมายออก
ฉบับหนึ่ง เป็นอันใช้ ไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอหรือเตือน
ไว้ว่า ค่อยไปในคราวประชุมคราวหน้า รัฐบาลอย่าได้ทำเช่นนั้น อีก
เท่าน

หอดจ อวณิตปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวคือ
พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาการพิมพ์.....

ประธานสภาฯ ได้เข้ามานั่งในที่ประชุม

พระยานิติศาสตร์ ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี กล่าวดำ ท่านผู้เป็นประธานฯ เจ้าคุณ
 นายกรัฐมนตรียังอยู่ในระหว่างลาป่วย ไม่สามารถจะมาอ่านด้วยพรแต่
 ท่านสมาชิกทั้งหลาย ในวาระที่ท่านจะเดินทางกลับภูมิดำเนาของท่าน
 ในนามของคณะรัฐมนตรี ข้าพเจ้าจึงขอ แสดงความปรารถนาอันดี
 เช่นนั้นแทน สัมัยประชุมสามัญ ของสภาผู้แทนราษฎร ได้สดุดีถึง
 เด็ดอีกสมัยหนึ่ง กิจการของสภาฯ ได้ก้าวหน้าไปเป็นลำดับ ในการ
 นิติบัญญัตินั้น พระราชบัญญัติเรื่องสำคัญๆ เช่น ประมวลกฎหมาย
 ต่างๆ และกฎหมายจัดระเบียบและองค์การซึ่งเป็นเหตุการณ์ใหญ่ๆ ก็
 ได้ออกไปในสมัยประชุมก่อนๆ เป็นจำนวนมากแล้ว พระราชบัญญัติ
 สำคัญๆ เหล่านั้น ละเพาะอย่างยิ่ง ฉบับที่จัดระเบียบและวางองค์การ
 ขึ้นใหม่ ย่อมต้องการเวลาและความเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร
 มิใช่น้อยจึงจะปฏิบัติการให้เป็นผลสมบูรณ์ ความพระราชบัญญัตินั้นๆ
 ได้ เพราะฉะนั้นในสมัยประชุมคราวนี้ รัฐบาลจึงได้เสนอร่างพระราช
 บัญญัติ เท่าที่จำเป็นไม่มาก เท่าจำนวนที่ได้ เสนอในสมัยประชุม คราว
 ก่อนๆ ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลได้เสนอมาในสมัยประชุมคราวนี้
 ย่อมจะเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่ราษฎรเช่นเดียวกัน ในการนิติบัญญัติ
 นั้น ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ช่วยเหลื้พร้อมมือกับรัฐบาลเป็นอย่างดี
 ละเพาะอย่างยิ่งในการที่ได้อนุญาตการโอนงบประมาณและงบประมาณ
 เพิ่มเติม เพื่อให้ฝ่ายบริหารได้มีโอกาสขยายงานให้เป็นผลเป็นประโยชน์

แก่ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติยิ่งขึ้น ในนามของ รัฐบาล
 ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านสมาชิกทั้งหลายในทันทีด้วย ในด้านการควบคุม
 คุมราชการแผ่นดินนั้น รัฐบาลก็ได้พยายามอย่างที่สุดที่จะอำนวยความสะดวก
 ความสะดวกให้ท่านสมาชิกทั้งหลาย กระทำการ ควบคุมได้อย่างเต็มที่ เมื่อ
 ปรากฏว่าไม่มีเวลาที่จะตั้งและตอบกระทู้ถามได้เพียงพอ รัฐบาลก็ได้
 ขอให้กำหนดวันพิเศษเพื่อกำหนดการนี้ และเมื่อได้มีการอภิปรายกัน
 ถึงนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลก็มีโครงการที่จะเร่งรัดเร่งรัดเหตุผล
 ในข้อข้องใจของท่านสมาชิกบางท่านให้หมดสิ้นไป ทั้งนี้ขอให้ท่านทั้ง
 หลายเชื่อเถิดว่า รัฐบาลมีความประสงค์แต่อย่างเดียว คือ ประสงค์
 จะให้ระบอบรัฐธรรมนูญพัฒนาการ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของชาติ
 บ้านเมืองยิ่งขึ้น สภาผู้แทนราษฎรเป็นสภาฯ สูงสุด เพราะฉะนั้น
 การเป็นไปในสภาฯ จึงเป็นที่สนใจแก่ประชาชนทั่วไป เมื่อเป็นเช่น
 หน้าที่ของท่านผู้เป็นประธานฯ จึงเป็นภาระที่หนักและสำคัญยิ่ง ในนาม
 ของรัฐบาล ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีที่ท่านผู้เป็นประธานฯ ได้รักษา
 ระเบียบการประชุมให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอด้วย
 พรให้ท่าน ท่านสมาชิกทั้งหลาย เดินทาง กลับภูมิตำเนา ของท่านโดย
 สวัสดิภาพ และขอให้ท่านมีความเกษมสุขดำรงอายุตลอดเวลาจนกว่าจะ
 ได้มาร่วมการงานของชาติกันอีกในสมัยประชุมคราวหน้า

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี
 ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้า ขอขอบคุณท่าน ที่ได้

กต่างในนามของ คณะรัฐมนตรี แทนเจ้าคุณนายกรัฐมนตรี ผู้ซึ่งอยู่
 ในระหว่างดาบด้วย ถ้อยคำที่กล่าวแล้ว เป็นที่จับใจอย่างยิ่ง ก่อนอื่น
 สมาชิกทั้งหลายรวมทั้งข้าพเจ้ามีความระตักถึง เจ้าคุณนายกรัฐมนตรี
 อยู่มาก เพราะได้เคยร่วมงานกันมาเกือบทุกสมัยประชุม เว้นแต่คราว
 * นททานบวชจนต้องลาหยุดพักรักษาตัว อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ามีความหวัง
 เป็นอย่างมากว่า ท่านคงจะหายจากโรคาพาธในไม่ช้า เพื่อจะได้กลับมา
 ร่วมงานกันอีก สมาชิกทั้งหลายย่อมรับผิดชอบของตัวดีในความปรารถนา
 อันดีของท่านที่ได้กล่าวอานวยพรให้มีความสุขสำราญ และทั้งผู้ที่จะ
 เดินทางกลับไปยังภูมิดำเนา ก็ให้กลับไปโดยสวัสดิภาพนั้น สมาชิกทั้ง
 หายรู้สึก ขอบคุณรัฐบาลที่ได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญๆ
 อันจะบังประโยชน์แก่ราชการแผ่นดินเป็นอันมากทั้งที่รัฐบาลมีหน้าที่
 อยู่เต็มมือในการบริหารอันต้องกระทำตามพระราชบัญญัติอันมากหลาย
 ซึ่งได้ผ่านสภาฯ ไปแล้วในสมัยประชุมก่อนๆ ในการที่รัฐบาลได้
 เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติโอนเงิน
 งบประมาณเข้ามาสู่สภาฯ นั้นสมาชิกย่อมรู้สึกว่าเป็นผลประโยชน์แก่
 ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติเป็นอย่างดี สภาฯ จึงได้ร่วมมือ
 ให้ได้ผ่านไปโดยไม่ได้คัดทอนเกินกว่าที่จำเป็น เพื่อให้โอกาสแก่ฝ่าย
 บริหารในอันที่จะได้ขยายงานให้ เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นความ
 ปรารถนาของสภาฯ นเหมือนกัน ข้าพเจ้าขอขอบคุณคณะรัฐมนตรี
 ที่ให้โอกาสแก่สภาฯ ในอันจะได้ควบคุมงาน มีอาทิคือ ในการตอบ

กระทบ และโต ให้ โอกาสสมาชิก ชักถามตั้งหลายครั้งหลายหน ซึ่ง
 เป็นงานที่น่าเบื่ออยู่บ้าง แต่คณะรัฐมนตรีก็มีได้ ย่อท้อ พยายามที่จะ
 ตอบคำชักถามนั้นจนเป็นที่พอใจ ชื่อนี้ควรได้รับความสะดวกราบรื่น ใน
 การที่สมาชิก ต้องรบกวน ตั้งกระทู้ และ ชักถาม รัฐมนตรี ใน กิจการอัน
 เกี่ยวกับหน้าที่ของฝ่ายบริหารนั้น ใช่ว่าสมาชิกจะไม่ได้ ใจในรัฐบาลนี้
 เด็ดเดี่ยวทีเดียวนักหาไม่ แต่หากว่าได้กระทำไปตามหน้าที่ของสภา
 ในทางควบคุมซึ่งรัฐธรรมนุญได้มอบหมายไว้ ทั้งนี้เพื่อความเจริญ
 รุ่งเรืองของบ้านเมือง และเพื่อความมั่นคง แห่งระบอบรัฐธรรมนุญอัน
 เป็นจุดประสงค์อย่างเดียวกัน ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าโดยทางประสานงาน
 และการร่วมสามัคคีในระหว่างสภา กับฝ่ายบริหารนี้แหละ เป็นข้อ
 ที่จะช่วยให้ประเทศได้เจริญก้าวหน้าไปได้ ตามที่ท่านกล่าวไว้ว่าสภาน
 เป็นสภาฯ สูงสุด การงานในสภาฯ จึงเป็นที่สนใจแก่หมื่นชนทั่วไป และ
 การรักษาระเบียบการประชุมได้ เป็นไปโดยเรียบร้อยนั้น ข้าพเจ้ารู้
 ดีกษัตริย์มาก แต่ทั้งนี้ย่อมอาศัยสมาชิกเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการ
 รักษาข้อบังคับจึงได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อยได้ ในที่สุด ในนามของ
 สภาฯ ข้าพเจ้าขออานวยพรให้ท่าน และคณะรัฐมนตรี จึงมีความดี
 ความเจริญเพื่อมีโอกาสดำเนินการประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป
 และด้วยความหวังว่าจะได้ก่อกำเนิดร่วมงานกันอีกในสมัยประชุมหน้า

เสนาธิการสภาฯ อาน พระราชกฤษฎีกา

๒๕๕๔

พระราชกฤษฎีกา
มัตถ์มัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พุทธศักราช ๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎรลงวันที่ ๒๐
สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗)

ชาติชาย พอดิวลา

เจ้าพระยาอมรรต

เจ้าพระยาพิชเชษฐาธิราช

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นว่ามัตถ์มัยประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้เปิด
ประชุมเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗ ตามพระราชกฤษฎีกา-

๒๕๕๕

ฎีกา ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๗๗ นั้น จะเด็จจตั้ง
ในวันที่ ๒๗ ตุลาคม

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ใน พระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาบังคับมีประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๗๗ ตามความในมาตรา ๓๐ แห่งรัฐธรรมนูญ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
(ตามมติคณะรัฐมนตรี)
นิติศาสตร์ไพศาลย์
รัฐมนตรี

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๕๕ นาฬิกา

ทองอินทร์
สวัสดิ์ ขวัญเวส
พระไพศาลเวชกรรม
เจือ ศรีภักย์
หลวงนรินทร์

นายปพาฬ บุญ-หลง
ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
บุญช่วย สุนทรมัต
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ศิริ อินทร

๒๕๕๖

ทองกระจ่าย รัชตะวรรณ

เลี่ยมยศ หงสประภาส

จิ่ง ขริงจิตร

เลียง ไชยกาล

ตรวจแก้ ๓๗/๓๓/๗๘

ถิน จุฑะรพ

วิจิน สัจจะเวฑะ

ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยามานวราชเสวี

รองประธานคนที่ ๓ (ลงนามแทน)

คหกรรมบดี

เดชาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เคลมส์ ถนนสีพระยา จังหวัดพระนคร
นางจื่อ หล่มตาโรฆ ผู้พิมพ์โฆษณา พ.ศ. ๒๕๗๐

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร